

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hónapra 2 korona.

VIDEKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hónapra 2 k. 40 f.

MIRDETESEK:
6-hasábos peit sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

nyolcórás 40 fillér.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 867.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

Arad, 1901.

FELELOS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Szerda, január 16.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezércikk: Mi lesz velünk?**
- A képviselőház ülése.**
- Az új-szent-annai rendülés.**
- A gyoroki vonat összeütközés.**
- Ingyen kenyér!**
- Színházvilágfi.**
- Halott-támasztás.**
- Tárcza: A ravatal.** Irta: Tömörkény István.
- Regény-Csarnok: A szürke asszony.** Irta: Sudermaun H. Fordította: Hellerné-Oláh Margit.

Mi lesz velünk?

Arad, január 15.

(Dsk.) Nyilvánvaló titok, hogy az osztrák választások kimeneteléről nem annyira Magyarországnak, mint inkább a közönségnek nem egy kérdése függ. Két momentum van azonban, mely bármily körülmények között teljes megnyugtató szolgálhat a főnálló közjogi viszony. Barátaira nézve, kik az eddigi eredményekhez képest joggal s meggyőző erővel akarják fenntartani a dualizmust.

Az egyik és legelső az, hogy magukban az osztrák választások eredményeiben jellemzőleg megnyilatkozik a dualizmus védelmének szándéka, amennyiben az eddig ismert eredmények azoknak a vereségét jelentik, akik valójában egyforma, de

voltaképen más álarcz alatt, közjogi viszonyunk fölbontása mellett kardoskodtak.

Igaz ugyan, hogy az osztrák választásokból kidomborodó kép meglehetősen zilált. Az új osztrák képviselőház valóságosan unikum lesz a világ parlamentjei közt pártjai tömegének tekintetében. A bécsi palotába februárius havában nem kevesebb, mint huszonöt párt vonul be, melyek közül azonban egyes csoportok kétségkívül egy és más tekintetben közelebbi elvi kapcsolatban állanak egymással. S ez az elvi kapcsolat csak a dualisztikus eszmének védelmében csucsosodik ki, amelynek fenntartására nekünk talán sokkal kevesebb szükségünk van, mint nekik, akik azt perhorreskálják, sőt támadják.

A mi részünkről — s ez a másik talán jobban döntő momentum — a magyar kormány s vele a szabadelyűpártnak állásfoglalása a megnyugtató momentum, mely a szabadelyűpárt részéről kellő kifejezést is nyert a parlamentben a múlt évben.

Ezen és más illetékes okból a nyilatkozat kifénylik a jövőre is és a jelenre is, az osztrák alkotmányos zavaroknak esetleg bekövetkező hatása a magyar viszonyokra. Elesen megvannak részünkről vonva már azon határvonalak, a melyek a pragmatika

sankezióból származó közös védelmi kötelesség és ama formák közt vannak, melyek szerint ezeket teljesíteni fogjuk. A kötelezettség semmi körülmények közt nem szemvedhet változást s ezt minden esetre teljesíteni fogjuk. Ha azonban az ügyek elintézésének az a módja, melyet az 1867-iki törvény előir, az osztrák parlament mulasztásai következtében netalán alkalmazható nem lenne, akkor ideiglenesen, míg az osztrák parlament munkaképessége helyreáll, gondoskodni fognak az elintézésnek más módjáról. Hogy mi- ben fog ez állani, azt ma még korai volna vitatni.

Ezen tényekben magukban ugyszólván benne foglalnak a támadásoknak és gyanúsításoknak visszautasítása, melyeket különösen a néppárt organumai intéztek a kormány és egész közigazgatásunk ellen.

A végzetnek ugyan nem lehetünk urai és meglepetések és csapások ellen mi sem vagyunk asszekurálva, de a részben nyugodtak lehetünk és nincs okunk magunknak szemrehányást tenni, mert részünkről mindent megtettünk a mi a magyar álláspontnak kétséget kizáró szabadsággal előre való meghatározását illeti.

TÁRCZA.

A ravatal.

Irta: Tömörkény István.

A vasut kereke nem éles, mégis, aki elébe kerül kettészeli. Durva vas az egyik, durva a másik, de azért finoman darabolnak. Van a könnykötőknek is ilyen gépjük, nincs annak sehol sem éle, hanem az nem tesz semmit: vág mint a borotva. A gyors vasut kereke szintén ilyen finomságu, felőle amugy gondolni ezt senki sem merné. Amint hirtelen átfut a tájakon, olyan gondtalanul látszik szaladgálni a nagy hőmezón, mint valamely kis malacz, amelyet nekieresztettek, hogy örüljön egy kicsit az életnek s addig pajzánkodjon, amíg fiatal. Futásban a vasut elvagdós hol ezt, hol azt, kezét, lábat, nyakat, már ami előadódik. Alul a kerék így itélkezik, fönt a kocsi- ban pedig emberek vannak, akik nem tudnak minderről semmit, némely része alszik, más a szivart szivja, ismét más felekezet vacsorál különféle hideg és meleg ételeket. A vonat után emberdarabok maradnak. Nyáron ez kellemes látványos a bakternek, ha utja arra viszi, de hideg tében egészen más a dolog, minden megfagy s nyugodtan pihen a fagyon, mintha örökké ott volt volna. A kéz amely a vágány mellett a havon fekszik, fehér, bármily barna volt is életében, mert a hideg fehérre fagyasztja. A fej is ott van. A szemét behunyta s behunyt szemmel néz föl az égre. De nem lát odáig: köd van arra fölfelé.

Az ember, akit a vonat elvágott, rongyos bekecsét viselt, míg élt, bár ugyan még most is viseli. A fejében sapka, de már lekopott róla a hamisított birkaprém. Hogy került ide? Egyáltalán hogy kerülnek ilyen helyekre az emberek? Ezt nem lehet megmondani. E dolgok éjjel történnek s a vasut hirtelen elszalad fölöttük. Ha bár kiáltana is valamit, ki hallaná meg, mikor csörömpöl a sok vaskocsi s mérgeesen fujtat a gőzbika. Mindegy no. Idekerült, itt van s lám, lehet még ebben a korban is úgy születni, hogy az ember négy darabban maradjon a halála után.

Vajon véletlenség volt-e? Mert történnek ilyen esetek véletlenségből. Például ital lakozott az emberben s ahogy a töltésen haladt, látta is szemközt jönni a nagy darab vasakat, de egyenes volt benne a bátorság. Nem állt ki a gyalogösvényről a hóba, hanem abba volt beleállapodva, hogy elférnek ök egymás mellett. Mászor is ment ő már így, nini. Szóval lehet, hogy így gondolkozott, hanem azután, ahogy jött a vaskocsi, beszivta maga alá és megta- posta. Az sem lehetetlen, hogy maga ment neki az ócska sapkában, úgy lehet, azért is huzta a fejébe az ócska sapkát, az ünneplő maradjon otthon. Ugyan ez már megint uri szokás, bekecses ember nem igen szokta tenni. De miért ne tehetne volna? Persze, persze. Továbbá az is lehet, hogy bolond volt. Oh, oda- kint nagyon sok eszelős lakik, féleszüek, habajgósok, — félgajdosok és dilik; — történ- hetett, hogy ezen szerzetek közül való valame- lyikbe.

A vasuti ór reggel utjában arra ment s

tünődve állott meg az éjszakai gyorsvonatnak ezen, immár elhárított akadály előtt. Rendes vasuti ór, ki a szolgálatban már megette kenyere javát, életében lát olykor hasonló dolgokat. Ha nem is gyakran, de néha mégis előfordulnak az esetek. Nem volt oka a különben is elhárított akadály fölött megrettenni, mert ismerte az eljárást. Annak hogyanját és mikéntjét. Tudta a jelentéstétel módját, azt meg- tette, azután intézkedett, hogy a két szomszéd- falu előjáróságának az ügy tudtul adassék és sürgősen jöjjenek elő, megállapítani az en- ber kilétét, aki teljes csöndben feküdt a ha- von s egyáltalában fogalma sem volt arról, hogy ő ily különös, nem mindennapi intézkedésekre ad okot.

Az ór közben figyelmesen meg is szem- lélte s bár úgy tetszett neki, mintha e beke- cset és sapkát látta volna olykor elhaladni az uton; nem vélt rá, hogy az embert ismerné. Ez a faluk előjáróságának föladata, amelyek a kapott üzenet után leginkább mozgolódní is kezdtek. Egyik felől maga a bíró jött el, míg a másik község bírása, előző nap a vasvillába esvén a szénahányóból, nem intézhette szemé- lyesen ezen ügyet. Onnan tehát egy esküdt je- lent meg s akadtak többen kíváncsiak, akik a hivatalos férfiak nyomában tolakodtak, mint ez már szokás. De ez, mint szintén gyakran megesik, nem volt egészen hiábavaló. — Hi- vatalos férfiak agyába hiába szerkeszt böl- csességet a hosszú éveken át való folytonos és bokros tapasztalat, olykor mégis tanács- talan állanak, ha nem volna segítségükre a nép a maga szószátyár beszédeivel. Így most

Az Aradi Közlöny újévtől kezdve minden előfizetőjét bebiztosította baleset ellen. És pedig halál esetére 3000 koronára, rokkantság esetére szintén 3000 koronára.

A képviselőház ülése.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —
Budapest, január 15.

A folyosó már kora reggel megtelt. A honatyák, mintha semmit sem áhitoznának inkább mint a szorgalmas, serény munkát, tódultak a házba és tíz óra felé hangos lett a folyosó, dohányfüst áradt el a légből s olyan lett a hangulat, mint nagy viharos ülések előtt. Mintha mindenki megfeszült volna az ünnepi vakációról, s az országgyűlés haldoklásáról, csak az érdekelte a képviselőket, lesz-e vita, lesz-e pikantéria a párisi kiállítási költségek bejelentése kapcsán. De Lukács Béláról kegyelettel emlékeztek meg pártkülönbség nélkül.

Aztán nem történt semmi. Az elnök szépen elparentálta a tragikus véget ért nagyerdemű kormánybiztost. Bejelentette az új képviselők névsorát: *Dégen Gusztáv* és *Dienes Márton* meg is jelent, csupán *Molnár Józsiást* nem látta senki.

Az egyetlen szenzáció pedig *Pichler Győző* interpellációja volt a Nemzeti Színház építése tárgyában.

Mégis lesz tehát, valami pikantéria! — sóhajtott fel kómikus megnyugvással *Bessenyei Ferencz*.

S aztán egyszerűen, simán megkezdték a belügyi költségvetés tárgyalását.

Konkoly Thege Sándor a honti állapotokat védte és hasztalan iparkodott *Zmeskál* közbeszólásaival, zavarni, *Konkoly* nyugodt, önértetes kijelentéseit a jobboldal tetszéssel fogadta és az egész Háza jó benyomást tett.

Szinay Gyula beszélt ezután unalmas, vonatott, monoton hangon, beszédének csak a vége tett hatást, mivel a miniszteri és főispáni nyugdíjak megszüntetését kérte.

Nagy zsongás-bongás támadt erre. *Gullner Gyula* államtitkár is át jött a szélbalra.

— No Gyula, hasztalan lennél miniszter, nem kapsz nyugdíjat, nem engedi *Szinay*.

Az államtitkár jóízűen nevetett.

— Hiszen épen azért jöttem ide, hogy ez ellen tiltakozzam.

Nagy vidámság lett erre.

A szünet után *Zichy János* gróf a néppárt

elnöke beszélt. Elegáns szónoki formában csupán annyit kért a miniszterelnöktől az újévi üdvözlésre czélözva, hogy a régi gárdát pusztítsa el. A beszéd különben csak a néppártra tett hatást.

Részletes tudósításunk itt következik:

Lukács Béla emlékezete.

Elnök: Perczel Dezső.

A kormány részéről jelen vannak: Széll Kálmán miniszterelnök, Hegedüs Sándor, Plósz Sándor, Cseh Ervin miniszterek.

Az elnök meleg hangon emlékezett meg Lukács Béla volt kereskedelmi miniszter haláláról, felsorolta nagy érdemeit, úgy minisztersége, mint párisi kormánybiztossága alatt. Jelenti, hogy a ravatalra a Ház nevében koszorút helyezett; javasolja, hogy a Ház jegyzőkönyvileg fejezze ki részvétét és erről az elhunyt családját értesitse. (Általános élénk helyeslés.)

Ezután számos jelentést terjesztett be, ezek között bemutatja *Dégen Gusztáv*, *Dienes Márton*, *Molnár József* mandátumát.

Pichler Győző sürgős interpellációt jelent be a Nemzeti színház tárgyában.

Beadványok.

Széll Kálmán miniszterelnök beterjeszti a horvát-magyar pénzügyi egyezményről szóló jelentést, mely a pénzügyi bizottsághoz utasított.

Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter a horvát-bosnyák vicinális vasutakról tett jelentést.

A belügyi költségvetés.

Neményi Ambrus előadó néhány szóval elfogadásra ajánlja a belügyi költségvetést. (Helyeslés.)

Konkoly Thege Sándor, mint honti képviselő a honti állapotokról akar szólni. Oly rossz színben tüntették fel azokat, hogy valósággal hirhedtté tették, holott, ha nem is kitűnők a viszonyok, semmivel sem rosszabbak, mint más vármegyében. Ha hiba van, azt elismerik, de a tulasok és valótlanok egész armádiája vonul fel a közönség előtt, a mikre nézve épen a megejtett vizsgálat derítette ki, hogy mennyi igaztalan és alaptalan vád kering Hont-ról az országban. Felolvassa a vizsgálati jegyzőkönyvet.

Rakovszky István: Hangosabban! Hiszen ezek igen érdekesekek!

Zmeskál Zoltán: Nem akarja, hogy Ivánka Zsigmond meghallja. (Derütség.)

Konkoly-Thege: Felolvassa Ivánka Zsigmond

röpiratát s azt bizonyítja, hogy vádjai alaptalanok voltak.

Zmeskál: Kubinyi Gyurka, te is felolvashatnál valamit a megyédről! (Derütség.)

Konkoly Thege: Czáfolja és tagadja, hogy Hontvármegyében választások alkalmával a hivatalos apparátus dolgozik. Védelmébe veszi a vármegyei tisztikart és jegyzői kart. Felpanaszolja, hogy a lapok, mintha csak kartellbe állottak volna össze Hont ellen, a helyreigazító felvilágosításokat sohasem közlik. Elbeszéli ezután a mult választás eseményeit s arra a konkluzióra jut, hogy Hontvármegye mindent elkövetett a politikai és társadalmi béke helyreállítására. Ha azt mondják is, hogy hazabeszélt, nem bánja, de kijelenti, hogy vármegyéjével s annak tisztikarával szemben kötelességet akart teljesíteni. (Élénk helyeslés jobbról.) A költségvetést a kormány iránti bizalomból elfogadja. (Élénk helyeslés jobbról. Sokan üdvözlik.)

Szinay Gyula: Arról beszél, hogy a közigazgatás első sorban politikai pártérdekeknek szolgál és csak azután szolgálja a közérdeket. Ezt bizonyítja is. A választási visszaélések még mindig napirenden vannak és a miniszterelnök ebbeli ígéreteit beváltva nem látja. A főispánok hatalmi érdekeket szolgálnak. Tiszta közigazgatást követel. Nem tűrhető meg az, hogy a visszaélések miatt senkinek még haja szála sem görbül meg. Egészséges közszellem csak úgy lesz, ha tiszta lesz a közigazgatás. Kívánja a tisztviselők pragmatikáját, hogy függetlenségük épen olyan szilárd legyen, mint az igazságszolgáltatás közegeinek.

Választási reformokat is követel. Így a titkos szavazást és a választó kerületek helyes, megfelelő kiigazítását. Csak ha a reformok életbe lépnek, lehet majd tiszta választásokról beszélni, mert maga a kuriai bíraskodás ezt még nem biztosítja. Szociális reformokat is sürget és végül határozati javaslatot terjesztett be, amely szerint utasítatik a kormány, hogy a miniszteri és főispáni nyugdíjak eltörléséről, illetve megszüntetéséről még a jelen országgyűlésben törvényjavaslatot terjesszen be (Helyeslés a szélbalon.)

Elnök az ülést felfüggeszti.

Szünet után

Zichy János gróf: miután a belügyminiszter az ország miniszterelnöke...

Rakovszky: Hol a miniszterelnök?

Kubik: Nincs egy miniszter se!

Förster: Hol vannak? Elő velők.

Zichy: Ennél fogva magasabb szempontból nézi a belügyi dolgok állását. Ha elismeri is, hogy egy és más történt a törvény és jog értelmében, nagyban és egészben semmi sem vál-

is a nép szava állapítja meg az emberről, hogy kiféle. Határozottan tudatják, hogy Sós János ez, aki a nagy szárazságkor született, mert Dékány Mihálynak akkor égette le a háza, az pedig keresztapja volt neki, szegénynek. Mindnyájan bizonyozzák, hogy Sós János sőt készek rá esküt tenni, Keresztes Vég Ferenczet kivéve, aki a fejre nézve szintén hajlandó esküt tenni, akár hét bíró előtt is, de már a többire nézve némi ingadozást mutat. A fej fekszik a fagyron, nem szól semmit, mert nem tud. De úgy lehet, ha tudna sem szólna, mert nagyon egyszerű, béresforma ember volt Sós János mindig, akinek a neve: hallgass:

Igy állt az ügy. A helyszínen állapította meg a közönség, hogy Sós János születésénél fogva abba a faluba tartozik, amelynek a részéről a bíró a tett helyen megjelent. Ellenben — itt jön az az ellenben, amely a közigazgatási élet sajátosságai közé tartozik — ellenben valóságilag amabba a faluba való, amelynek a bírása tegnap a vasvillára esett a szénahányóból. Ez kitűnt azonnal ott a tárgyaláson. Tényként került föl ugyanis a dolog, hogy ez a Sós, akinek a feje most itt a sapkában néz a hóról az égre, születése után kiszáradt, alig hat esztendőskorában világnak indult, mint Döme kutyája. Hol a világ? Meddig tart a vége? Az ördögök mérik — Sós Jánosnak a másik falugig tartott, ott valaki fölfogadta az udvarba koloncznak s azóta aztán haladt az életen keresztül. A libák mellől a juh mellé került; azok mellett kuncsorgott jó darabig. Utóbb már mint béres-formán volt a faluban, asszonya is került neki; szegény embernek mindig

kerül asszonya, hogy ha addig csizmában járt, azontul mezitláb járjon.

Kár, hogy ott feledtek tegnap a vasvillát a szénahányóban. Vagy ha már ott feledtek, ne feledték volna hegygyel fölfelé, mely esetben nem esett volna bele a bíró. De az mindig olyankor jár a padláson, mikor nem kellene. Így most csak az esküdt maradt helyette a falu védőjének, s bárki bármit beszéljen, a bíró bizonyára másként vitatkozott volna a másik bíróval.

Mindenki természetesen fogja találni, hogy Sós János fölött vita támadt. Mert ott volt az esettel kapcsolatosan a kérdés, hogy ki tartozik eltemettetni Sós Jánost. Miután hát szegény a szegény, mint a templom egere s a községe tartozik gondoskodni arról, hogy most miután a vonat így elintézte, a hóról, habár részletekben is, a föld alá kerüljön. Itt történt aztán a vita s kár, hogy emez a bíró is nem esett a szénahányóból a vasvillára (tisztán csak az ügy érdemét tekintve), mert helyette is esküdt küldetik ki, a két egyenlő rangbeli férfiú talán közös megegyezésre jut a vitában. Míg így csak veszekedtek és disputáltak. A bíró azt mondta, hogy ő tud minden törvényt, egészen Leopárd királytól kezdve valamennyit, ennél fogva ő nem temettet. Az esküdt pedig, ki törvényre nem hivatkozhatott, miután azokat amaz magának mind lefoglalta, a havat durkálta a botvéggel előbb előre, azután hátra, végezetül pedig a botot a fejével a hátamögé, egészen a tulajdon dereka közepére akasztván, megszegte magát. Irástudatlan ember az, aki ebből meg nem érti, hogy ő sem temettet.

Déltájon így haza is mentek, mindenki dolgvégezetlen, de hát mit csináltak volna egyebet. Nem korcsma a hivatal, hogy örökké benne legyünk, továbbá Sós János ráér már várni tökéletesen. Szóval haza óvakodtak, lábálván a tömérdek havat s haladt nyomukban a csacska nép is.

Délután nem esett hó, nem, inkább egészen tiszta idő volt, hideg, mit az is mutat, hogy elhallatszott a bánlaci majorból a kutyaugatás, ami csak akkor történtek, ha egészen tiszta és hideg idő van, meg — természetesen — ha a bánlaci kutya ugat. A délután így telt el János fölött. Már későcske volt, mire kiért hozzá az asszony. Ez az asszony, aki neki asszonya volt. A hír elszolgált délutánra már ő hozzáig is s jött, hogy látna az urát. Megnézte s mondta neki:

— János.

Nézte ismét, meg ujfent is csak nézte s azt mondta neki:

— János.

Nem ér ez a beszéd semmit. János úgy sem felel, ő csak itt van, mert itt kell lennie. Az asszony gyertyát szed elő, négy darab gyertyát s illendően a testek elé a hóba leszorván, azokat meggyújtja. Azután térdre is borul. Különbben alkonyodik s némi estiszél támadt, amely rátámadt a gyertyák lángjára s némelyiket el is oltja. De az asszony megint meggyújtja s közben hallatszik, amint énekel: Jöjj el, jöjj el, Ne hagyj el, utolsó órám...

Csak addig hallatszik, amíg nem jön újból a vaskocsi.

tozott a mult aera óta. Az a vaskéz, mely uralja a közigazgatást, még mindig biányzik, az a vaskéz, a mely eltávolítsa . . .

Rakovszky: Még mindig nincs miniszter:

Kubik: Tán lemondtak? (Derűtség.)

Rakovszky: Kérjük az elnököt, függessze fel az ülést.

Elnök: Türelmet kérek, a miniszterelnök ur mindjárt bejő, az államtitkár ur most is itt van. (Helyeslés jobbról.)

Molnár János: Gyakoroljunk kegyelmet! (Gyúnyos derűség jobbról.)

Lévay: Ajjaj! (Derűtség.)

Szell Kálmán (bejön.) Halljuk! Halljuk!

Zichy hiányzik az a vaskéz, amely eltávolításra készítené mindazokat, akiknek ideáljuk még mindig a miniszterelnök elődei. Ilyen érzelmi kapocs a politikai prózájában még nem állhat, mert ez utját állhatja minden haladásnak. (Helyeslés a néppárton.) Most a választások előtt különösen kívánatosnak tartja az egészséges alapot, amely nem lehet más, mint egy alkotmányos törvényhatóság.

Örömmel látta az állategészségügy javítását és reformját, de sajnálja, hogy a közegészségügy érdekében még semmi sem történt. Szól a szegényügy rendezéséről, a kivándorlásról, a keresztény szövetkezetről és végül a szabadelpárti ujévi beszédre célozva, azt mondja, hogy az élénken megvilágította azt a szituációt, a melynek a miniszterelnök a központja. Tegnap azt mondták, hogy csak féltreértés történt. Mégis csodálatos, hogy egy szellemes megjegyzés olyan izgatottságot keltett. Ez bizonyítja, hogy a sebek még nyitva vannak s elég volt egy szikra az érzékenységre, hogy a szenvedélyek felkeltesenek. Bizonyítja, hogy az az alap, a melyre Szell állott, megboszulja magát. Széllnek, hogy biztos alapon álljon, le kellett volna rombolnia a régi istenek templomait és oltárait. (Tetszés a néppárton, derűség jobbról.) A költségvetést nem fogadja el. (Helyeslés a néppárton.)

Pichler Győző a nemzeti színház építését magyar vállalkozókra kívánja bízni. A bécsi ezég megbízatása ellen tiltakozik. A magyar fővárosban magyar színházat csak magyar építész készíthet.

Szell Kálmán miniszterelnök kijelenti, hogy még véglegesen nem határozott. Monumentális építkezéssel sincsen szó, erre pénz sincs, csupán a meglevő szűk hely kihasználását célozzák. Végleges elhatározását annak idején a Ház elé hozza.

Pichler a választ nem fogadja el. A miniszterelnök megjegyzése után a választ tudomásul vették s ezzel a gyűlés befejeződött.

Az uj-szent-annai zendülés.

(Főtárgyalás a törvényszék előtt.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Hatodik nap.

Arad, január 15.

A hirhelt zendülés főtárgyalása ma nagy lépéssel előre haladt: a törvényszék befejezte az összes tanukihallgatásokat s ezzel a bizonyítási eljárás a végére ért. A védő kívánságához képest, hogy a perbeszédre az óriási anyag-halmaz miatt elő lehessen készülni, holnap nem lesz tárgyalás. Csütörtökön sorra jön a vád- és védőbeszéd s mivel előreláthatólag a bíróságnak szüksége lesz egy napra, hogy a főtárgyalás eredményét összegezze s a bizonyítási eljárás adatait mérlegelje, *ítélhetően szombat reggelre várható.*

Ugy ma, mint tegnap, a terhelő tanuk egész légiója jelentkezett s így kétségkívül *marasztaló* lesz az ítélet. Érdekes, hogy **Oszter György** ellen legkevesebb a bizonyíték. A „falu esze” — mint ő magát nevezi — ügyesen csinálta a dolgát s tudott tenni arról, hogy vádlólag kevés ember léphessen fel ellene.

Ma a csendőrök vallomása volt a legfontosabb, a legérdekesebb. Részletes tudósításunk a következő:

A főtárgyalás folytatása.

A folytatólagos főtárgyalást az elnök. *Fábián* Lajos dr. ítéltáblai bíró, délelőtt fél 10 órakor nyitotta meg.

Folytatták a még hátralévő tanuk kihallgatását.

Lucz János kötelességmester a bíróválasztás lefolyását mondtotta el. Választás alatt a folyosón állt, a részletekre már nem igen emlékszik. A zendülés napján betegen feküdt, éppen azért keveset mondhat róla, közvetlen tapasztalatából semmit sem tud. Azt az ívet, melyben **Schöller** jelöltetését kérték, ő is aláírta, a másik ívet nem.

Két öreg ember.

Id. Gantner Károly. Magyarul keveset beszél, de kéri, hogy inkább német nyelven hallgassák ki. 76 éves, gazdálkodó, a vádlottakkal rokonságban, perben, vagy ellenséges viszonyban nincs.

A bíróválasztásnál, mint képviselői tag, jelen volt. Hogy a jelölés kihirdetése után az „abstimmen” szót kiáltották volna, egyáltalán nem hallotta. **Oszter György** tényleg ányujtotta a szavazást kérő ívet, de már akkor ki volt hirdetve az eredmény. A főtárgyaló ezzel válaszolt neki:

— Kedves **Oszter**, már késő. Előbb kellett volna a szavazást kérni.

A zendülés alkalmával nem volt a községházán, arról semmit sem mondhat. Hogy 30—40 év előtt egy bírót az asszonyok megcsufoltak, azt tudja: **Weissenburger**-nek hívták az illetőt, de hogy ez a megcsufolás hogy ment végbe, arra már nem emlékszik.

Védő: Hiszen ön jól emlékezhetnék rá, mert akkor, mikor ez a csufolás történt, még fiatal volt.

— Bizony doktor ur, elég baj az, hogy most öreg vagyok, — felelt az öreg ur hangos derűség közt.

— Tanu melyik párton volt? A Jesztl, vagy a Schöller pártján?

— Mindig a Jesztl pártján voltam.

Id. Bedő István szijgyártó, 60 éves. A bíróválasztáson jelen volt; a részletekre ma már nem emlékszik vissza, de fenntartja a vizsgálóbíró előtt tett vallomását. A zendülés alkalmával otthon tartózkodott, beteg felesége mellett. Hallomásból tudja csak az egész csetepaté lefolyását úgy, a mint azt elbeszélték a legényei.

Az őrök és a kisbíró.

Balogh János 32 éves, fazekasvarsándi körjegyző a következő tanu. A bíróválasztás idejében községi őrök volt Uj Szent-Annán. A szóban forgó iratot **Oszterék** a választás eredményének kihirdetése után adták át a főtárgyalónak. Hogy a jelölés után valaki szavazást kért volna, nem hallotta, csak azt, hogy **Jesztl** és **Schöller** nevét hangoztatják. A zendülés alkalmával a kerítésen keresztül menekült, mert az előzményekről nem tudva, fogalma sem volt arról, miért támadják meg a községházat. Egy **Hübner** nevű ember segítette át a kerítésen.

Kresz János volt kisbíró előadja, hogy egy asszonyt, ki a csendőrököt dobálta, ő fogott fel a karjaiba, mikor azt meglőtték. A csendőrök magyarul, németül is figyelmeztették a népet többször, hogy vonuljanak vissza s csak akkor lőttek, mikor minden kérés hiábavaló volt. Az illető agyonlőtt asszony **Hellsternné**. Látta, mikor egyik csendőr fegyverét megfogta, akkor adta ki **Molnár** csendőr a tüzelésre a parancsot. **Hellsternné** az ő karjai között halt meg. Az asszonyok azzal a kiáltással törtek be a községházába, hogy *bíró akarnak választani*. **Hellsternné** mindkét kezével magragadta a bajonettet, a lővés jobb homlokán találta.

Elnök öt percze felfüggesztette az ülést.

Schöllerék jelentkeznek.

Szünet után elnök jelenti, hogy a telefon utján beidézt **Schöller** Andor és **Teuber** Antal tanuk megérkeztek.

Következett **Teuber** Antal kihallgatása. Tanu azt mondja, nem értette meg, kiket kandidált a főbíró, mert bent a tanácssteremben csak magyarul beszélt. Hogy valaki szavazást kért volna, hallotta de csak akkor, mikor már a választás eredményét kihirdették. Magáról a zendülésről semmi újat nem mond; csak **Bleicziffer József** ellen tett terhelő vallomást, a kit látott, mindkét kezében egy-egy féltéglával. **Bleicziffer** szembesítés alkalmával nem tagadja ezt kerekén, azt mondja, meglehet, ő már nem tudja.

Schöller vallomása.

Ezután **Schöller** Andor, *Jesztl* bíró volt ellenfelét hallgatta ki a törvényszék. **Schöller** magyarul kívánja megtenni tanuvallomását. Az általános kérdésekre előadja, hogy 48 éves, dettai születésű, uj-szent-annai lakos, róm. kath. vallású, baromfi kiviteli üzlete van. Perben, rokonságban, vagy ellenségeskedésben a vádlottakkal nincs.

Elnök: Választás előtt jártak az ön érdekében a főtárgyalónál?

— Igen, jártak többször. Én magam is felkerestem a főbíró urat, mintegy két hóval a választás előtt. A főbíró ur azt tanácsolta, hogy ne fogadjam el a jelöltetést. A személyem ellen nem volt semmi kifogása, de én láttam, hogy a főbíró nem akarja, hogy fellépjek.

— Tehát a főbíró ur nem tette önnek azt a határozott ígéretet, hogy a bíróválasztás alkalmával jelölni fogja?

— Nem. Határozottan mondhatom, hogy nem.

— Nem mondotta ön a főbíró urnak, hogy ön nem is akar bíró lenni, — csak a nép akarja?

— Igen, mondtam. Nem is azért kerestem fel, hogy kandidáljon, csak azért, hogy megtudjam, akar-e kandidálni, mert én a főbíró akarata ellenére úgy sem fogadtam volna el a bíróválasztást, még akkor sem, ha megválasztanak.

Elnök felolvastatja **Páris Gábor** főtárgyaló vallomásának azt a részét, mely erre vonatkozik. **Schöller** elismeri, hogy a beszélgetés úgy történt, a mint azt a főbíró elmondotta; neki a főbíró jelöltetése érdekében semmiféle pozitív ígéretet nem tett.

Védő: Igaz az, hogy ön nem magyar állampolgár, nem magyar honos?

— Hogy ne volnék! Hiszen Dettán, Magyarországon születtem.

— Hát akkor miért terjesztették ezt önéről?
— Hiszen terjesztették azt is, hogy zsidó vagyok.

— Tagja ön a *Bauern Verein*-nek?

— Most nem. Abban az időben tagja voltam.

— Tényleg mondotta a főtárgyaló, hogy az ön személye ellen nincs kifogása?

— Mondotta, mondotta. Barátságosan beszéltem velem, leültetett még a kanapéra is.

Elnök: Minek tulajdonította ön azt, hogy a lakosság egy része önt akarta bírónak?

— Nem tudom. Én mindig csendesen életem, egész addig, míg az a szerencsétlen iskolászeki választás jött. Akkor engem is beválasztottak oda elnöknek. Hogy miért nem tudom.

Schöller vallomása további folyamán németül beszél, a mely nyelven jobban ki tudja fejezni magát. Érintette a község lakói közt levő pártoskodást, de ő abban nem vett részt.

Védő: Egyénileg érdekelve volt ön a legelőkérdésben?

— Nem. Nem voltam én sem gazda, sem zsellér, tehenem sem volt Uj-Szent-Annán, hanem Uj-Panaton, a hol kincstári bérletet tartok.

Ezzel Schöller kihallgatása véget ért. Valomásra — szintén németül! — letette az esküt.

Az „iparág“ menekül.

Takács József csizmadia-iparos, községi esküdt öt év óta. A bíróválasztáson jelen volt. Nem hallotta, hogy szavazást kértek, sem bent, sem kint. A szavazást-kérő ívet emlékezte szerint *Osztér* György akkor adta át a főbírónak, mikor *Jesztl* József a hivatalos esküdt letette. Akkor a főbíró a kezével intett és így szólt:

— Már késő, kedves *Osztér*. De arra figyelmeztetem, hogy ha a népet felizgatta, most már esendesitse is le.

A zendülés alatt tanu a piacon volt, árulta a csizmákat.

— Tekintetes *főelnök* ur — fejezte be a vallomását — igyekeztem összeszedni az *iparágamat* és menni haza a csizmákkal, mert attól félttem, hogy a sokadalomban lopni fognak.

A tanu a lövéseket ruár otthon, a lakásán hallotta.

A legfiatalabb tanu.

Csehák Imre 18 éves, világosi lakos, járásbírósi díjnok, a kérdéses időben községi irnok volt Uj-Szent-Annán. Mikor a nép már egybegyűlt, az ablakból letekintve hallotta, a mint *Müller* János és *Adelmann* Károlyné biztatták az asszonyokat, hogy ne féljenek a csendőröktől, rohanjanak rájuk, *oda úgy sem mernek löni*.

Szembesítés alkalmával *Müller* János tagad. Tanu megerősíti vallomását. Müllert ismeri jól, őt határozottan felismerte, s a hangját is jól hallotta, mert az ablakhoz egész közel állt. Természetesen *Adelmann* Károlyné is tagad mindent.

Védő ellenezte a tanu megesketését, annak fiatal kora miatt. A törvényszék az eskü letételét elrendelte.

Elnök kevéssel 1 óra előtt a tárgyalás folytatását d. u. 3 órára halasztotta.

Még egy terhelő tanu.

A délutáni tárgyalás *Ackermann* Viktor kihallgatásával kezdődött. Tanu községi irnok volt, mikor a bűncselekmény történt. A választás tartama alatt fent volt a irodában. hogy lent mi történt, nem tudja. A másnapi zendülésről is kevés tudomása van. A zendülők között megismerte *Müller* Jánost, a ki izgatta a népet. Hogy valami készül, azt előzőleg nem hallotta. A lövést a téglák berepülése után hallotta. Abba a helyiségbe, hol ő dolgozott, négy követ dobtak. Az is füle hallatára történt, mikor *Osztér* a választás után így kiáltott a népnek:

— Jertek emberek, menjünk be az alispánhoz, keressük a mi polgári jogunkat!

A lárma kint az utcán kezdődött; *Müller* Jánost még a lövések előtt látta.

Müller a tanuval szembesítettén, újból tagadja, hogy ő bárkit is izgatott volna. Ott volt ugyan a nép közt, de ott mások is voltak, ő ártatlan.

Az első rendreutastás.

Adelmann András fia a másodrendű vádlottnak, *Adelmann* Károlynénak. Elnök figyelmezteti, hogy ha nem akar, nem muszáj vallania.

— A mit tudok, elmondom, — fejezte ki szándékát a tanu.

Reinhardt és *Eberwein* Józsefet látta közvetlenül a zendülés előtt az anyjánál beszélgetni, de hogy mit beszéltek, nem hallotta. *Eberwein* azt állítja, hogy ő az nap nem is látta *Reinhardt* német, nem hogy beszélt volna vele. *Reinhardt* német szintén tagad. *Adelmann* rendkívül hevesen kezdett beszélni, majd átkozódni, a mi a teremben hangos derültséget keltett, elannyira, hogy elnök a vádlottakat s a közönséget is kénytelen volt rendreutastani.

Tanu vallomására letette az esküt.

Bleicziffer Jakab baromfikereskedő a vádlottakkal nincs rokonságban. Előadja, hogy a

hetipiaczon volt a zendülés alatt, a kocsija mellett gyülekeztek az asszonyok, a kiknek egy asszony vörös kendővel intett a község háza felől, mire a tömeg megindult. A csirkéi miatt zavarban volt, így a népre nem igen ügyelt, az asszonyok közül senkire nem emlékszik.

Egy csendőr, a ki nem lőtt.

Egelhardt Flórián volt csendőr, jelenleg földműves Uj-Szent-Annán. A simándi őrsről rendelték ki a szentannai választásra. Ma már nem igen emlékszik vissza, hogy volt, mint volt.

Elnök: Mikor a főbíró kihirdette a jelölést, nem kiáltotta valaki, hogy „abstimmen“?

— Nem hallottam.

— Azt se hallotta, hogy fenyegetőztek volna?

— De igen. Egy ember beakart törni a tanácssterembe, szörnyen lármázott, hadonázott kint.

— Mit lármázott?

— Azt kiáltozta: Törjünk be, dobjuk ki a bírót! Aztán megfogta az ajtót, hogy bemenjen a terembe, de visszataszítottuk.

— Nem ismerné fel ezt az embert?

— Ma már nem emlékszem rá (Megnézi a vádlottakat.) Nem tudom, melyik volt.

— A vizsgálat során azt vallotta hogy ez *Scherer* József volt. Ismeri ön *Scherer*-t?

Tanu újból széjjelnezi s rámutat *Scherer*-re:

— Ez volt az. Igen, most már felismerem.

Azt is mondotta: Jertek be, a csendőrök csak egyszer fognak löni.

Tanu ezek után a másnapi zendülés részleteit mondotta el. Reggel a piac-téren portyáztak, de miután semmi gyanusát nem vettek észre, bementek a község házába s a tanácssterembe foglaltak helyet. Később *Molnár* csendőroel kiment a kapu elé, ott egy ideig maradt, aztán visszatért. Egyszer berohant *Molnár* ezzel a kiáltással:

— Fegyverbe!

Már akkor a folyosón volt a tömeg, jobbára asszonyok, a kiket többször figyelmeztettek, hogy menjenek vissza, mert baj lesz. De ők nem mozdultak, egyre ezt kiáltották:

— *Richter* heraus!

Jesztl bíró bent volt a teremben egy esküdtel. Mikor megdobálták a község házat, kiugrottak. Erre a csendőrök szuronyt szegezve akarták a népet visszaszorítani. Egy asszony megfogta *Molnár* bajonettjét, ekkor történt a lövés.

— Egy másik asszony engem fogott meg — folytatta a tanu — ezt az asszonyt a jobb oldalán megszurtam. Ez az asszony oly hevesen ugrott rám, hogy a zubbonyomról még a csillagokat is letépte.

Elnök: Azt az asszonyt, ki *Molnár* szuronyát megfogta, lelőtték?

— Nem tudom.

— Maga tett lövést?

— Nem. Én csak a szuronyt használtam egyszer.

— Ki volt az az asszony, a kit megsebesített?

— Ma már nem emlékszem rá.

— Hány lövés történt összesen?

— Öt.

— A népet magyarul és németül is figyelmeztették, hogy vonuljon vissza?

— Igen. Sokáig kiabáltunk rájuk magyarul is, németül is.

— *Molnár* szuronyával mit történt? Vissza került hozzá?

— Nem tudom, mert én a folyosó hátulján álltam, elannyira, hogy mikor a második lövés történt, azt hittem, kívülől lőttek.

Védő néhány kérdést intézett tanuhoz, azután megesketését ellenezte. A törvényszék elrendelte az esküt.

Scherer János a szembesítésnél tagadja, hogy ő mondta volna azt: Jertek asszonyok, a csendőrök csak egyszer lönek!
Öt perc szünet volt.

Molnár csendőr.

Szünet után a sokszor emlegetett *Molnár* István kihallgatására került a sor. Azóta ő is elhagyta a csendőrséget, jelenleg gazdasági szertáros egyik Kurtics melletti pusztán.

A bíróválasztásnál nem volt jelen, csak magán a zendülésen, melynek körülményeit nagyjából úgy adta elő, mint *Engelhardt*. Mikor a tömeg odajött, fegyverüket, ruhájukat megfogták, a figyelmeztetés nem ért semmit, kénytelen volt tüzet vezényelni. Ő azt az asszonyt lőtte le, aki lecsavarta a szuronyát. Egy pillanat müve volt az egész. Lőni kénytelenek voltak, mert a nép valósággal sarokba szorította a csendőröket.

— Azonfelül elvették a szuronyomat — ugymond *Molnár* — ezt pedig a csendőr-becsületért nem engedhettük el büntetlenül.

Középor alatt.

Elnök: Mielőtt ön tüzet vezényelt volna, már akkor dobált a nép téglával?

Molnár: Igen. Akkor már a szuronyt is lecsavarták. Fogták vagy kilenczen a fegyveremet, ekkor vezényeltem a tüzet.

— A másik lövést miért tették?

— Azért, mert annyira dobáltak bennünket, hogy nem bírtuk kiállani. A második lövés után is dobáltak vagy tíz perczig, előlről, hátulról, sőt még a tanácssterem felől is.

— Kit vett ön célba?

— Azt, a ki elvette a szuronyt.

— Agyon is lőtte?

— Ugy emlékszem rá, hogy felbukott a lövés után.

Elmondja azt is, hogy az ő második töltenye nem sült el, a mi nagy szerencse volt, mert éppen egy egész sorra irányozta a fegyvert. Talán tíz emberen is keresztül ment volna a golyó.

Elnök: Tehát a figyelmeztetés, hogy menjenek vissza, eredménytelen volt?

— Teljesen. Nem hallgatott ránk senki, sem reánk, sem a rendőrré és akisbíróra.

— Megismerne a zendülésen jelen volt asszonyok közül valakit?

— Senkit. Akkor egyáltalán nem ügyelhattünk az arcokra.

Védő: Mikor látta, hogy a tömeg jön, miért nem állított az utcára vagy két csendőrt?

— Arra már nem volt idő. Egy, vagy két csendőr különben is semmi se lett volna egy tömeggel szemben. Egyébként a szent-annaiak derék, becsületes emberek, jó honpolgárok, nekem egy pillanatig sem jutott eszembe, hogy képesek lesznek zendülést csinálni.

A megesketést a védő ellenezte, a törvényszék elrendelte.

Weisz Náthán.

Végre jött egy aktív szolgálatban lévő csendőr: *Weisz* Náthán, izr. vallású, 28 éves. A bűncselekmény által sérülést szenvedett a bal kezén.

Weisz az előző két tanu vallomása szerint mondotta el a csendőrök szereplését. A nép így kiabált:

— Ez a kő is a mienk, a min a csendőrök állanak. Me hagyjuk magunkat!

Elnök: Ön is használta a fegyverét?

— Igen. Egy asszonyt vettem célba, mikor a fegyveremet megfogták és azt a kezükből ki is szabadítottam.

— Talált?

— Igen. Azt a nőt, ki az éles kővel a kezemre ütött.

— Előbb a szuronyt használták?

— Igen. Többeket megsebeztek, de azok a sebesülést eltitkolták, nehogy rájuk lehessen ismerni.

A gyoroki vonat összeütközés.

(Ujabb részletek.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, január 15.

Részletes tudósítást adtunk arról a halálos szerencsétlenségről, mely tegnap reggel történt a gyoroki vasuti állomáson. A hatóság által megindított vizsgálat most már megállapította, hogy az összeütközés és az ennek folytán bekövetkezett szerencsétlenségek kinek a hibájából történtek és konstatáltatott nagyjában a kár is, ami az összeütközés folytán a vasutakat érte.

Ezekről, valamint a szerencsétlenség áldozatainak állapotáról a következő tudósítást adják:

Farkas Zsigmond fűtő holttestét még tegnap felboncolták a helyszínére kiment törvényszéki orvosok. *Parecz Gyula dr. és Auszterveil László dr.* a boncolás folytán megállapították, hogy Farkas Zsigmond halála az elgázolás következtében szenvedett sérülések és zuzódások folytán *rögtön beállt* úgy, hogy mikor a mozdony szerkocsija a testében megcsönkített emberre dőlt, *Farkas már halott volt.* A bonczjegyzőkönyv szerint bal karját teljesen összezúzta, jobb lábszárát többől vágta ketté a vonat kerekei s csak a bőr tartotta még a testhez. A lép, máj és ágyék-részek teljesen összeroncsolva, végül bal felső bordái és a koponya hátulsó része volt bezuzva.

Az orvosi vélemény szerint e sérülések kétségtelenül olyan súlyosak, hogy azonnali halált kellett okozniok. Ha ilyen sérülések mellett elképzeljük, hogy a testre még egy több száz métermázsa súlyú kőszénnel telt szerkocsi is ráesett, elgondolható, hogy nézett ki a szerencsétlen ember, mikor a reá nehezedett óriási teher alól kivették.

A holttestet ma este hozták be Aradra s a felső temető halottas házában helyezték el.

Nagy Ernő és Vári Gyula a két mozdonyvezető koponyájukon szenvedtek sérüléseket, melyek az orvosok véleménye szerint előreláthatólag *agyrázkodással* fognak járni, ez esetben pedig feltétlenül halálosak. Életben maradásukhoz csak azon esetben van remény, ha az agyrázkodás be nem áll.

A szerencsétlenség okát az aradi törvényszék vizsgálóbírósa a helyszínén megtartott vizsgálat alapján a következőkben állapította meg:

Elsősorban és feltétlenül hibás Hajdu Arzén, az Arad felől indult tehervonat vezetője, ki a gyoroki állomáson megállás nélkül — bár lassítva — *végig haladt* anélkül, hogy ellenőrző könyvét a gyoroki vasuti főnök által láttamoztatta volna. Hajdu maga töltötte ki könyvében a megérkezés és elindulás óráját, *percét s maga írta alá az ellenőrző tisztviselő nevét.*

Elkészve indult ki Aradról a 680-as számú tehervonat, mely Glogovácson is a kelleténél többet időzött a tolatások miatt. Hajdut már Aradon figyelmeztették arra, hogy Gyorokon kell találkoznia a tövisi tehervonattal s ő ezek daczára megállás nélkül haladt át a pályaudvaron. Hajdu erre vonatkozólag azt adja elő, hogy a gyoroki állomáson senkit nem talált, a ki könyvét láttamozta és őt a bejárásra figyelmeztette volna, sőt Szabó József váltóór, mikor ettől megkérdezte, hogy tovább mehet-e, azt felelte neki vissza, hogy nyugodtan haladhat tovább, találkozás csak *Barackán* lesz.

Szabónak még Aradról jelezték, hogy a tehervonatra Gyorokon találkozása lesz. Szabó József tagadja is, hogy hozzá Hajdu kérdést intézett volna s mikor észrevette, hogy a vonat megállás nélkül elhaladt a pályaudvaron,

már csak husz kocsi állott a belső síneken s így a vonatot megállítani már nem lehetett. Tagadja, hogy bármilyen letiltó jelzést kapott volna, ez már csak azért sem történhetett meg, mert jelző harangjának nyelve kiesett volt s a jelzést át nem vehette.

Az államvasutak kárja körülbelől *tíz ezer koronát* tesz ki, nem lehetetlen azonban, hogy az összeg emelkedni is fog a szállított anyagok megrongálása következtében. A tövisi vonatnak ugyanis mind a *harminczhat* kocsija árukkal volt megrakva, az aradnak azonban *hatvanhárom* waggonja üres volt.

Farkas Zsigmond elhunytáról családja a következő gyászjelentést adta ki:

Özv. Farkas Zsigmondné szül. Czettelbacher Paula a maga, ugy gyermekei Zoltán és Margit, továbbá édes anyja, özv. Czettelbacher Józsefné, bátya Czettelbacher Gyula és neje, testvére özv. Mezey Jánosné szül. Czettelbacher Julia, sógorai Farkas Béla és neje, Farkas Gyula, sógornői Szilvássy Nándorné szül. Farkas Etelka és férje, Badalik Sándorné szül. Farkas Szidónia és férje, nemkülönben más számos rokon és jó barátok nevében is, fájdalomtelt szívvel tudatják forrón szeretett s felejtethetetlen jó férj, atyjuk, vő, illetőleg testvér, sógor és rokon, *Farkas Zsigmondnak*, folyó évi január hó 14-én életének 36-ik és boldog házasságának 11-ik évében váratlan szerencsétlenség következtében történt jobblétre szenderültét. A megboldogult drága halott földi maradványai folyó évi január hó 16-án délután 3 órakor fognak a felső temető halottas csarnokából róm. kath. szertartás szerint az ottani sírhelyen örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise áldozat a boldogultnak lelki üdvéért folyó évi január hó 17-én d. e. 9 órakor fog a Főt. Minorita atyák templomában bemutatni.

SZINHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Szerda: Csepürágók, operetta. (Páratlan bérlet.)
Csütörtök: Ejjél után, vígjáték. (Páros bérlet.)
Pentek: Ejjél után, vígjáték. (Páratlan bérlet.)
Szombat: Madarász, operetta. (Páros bérlet.)

* **Beregi Oszkár és Krecsányi.** Erdekes pör indult meg a héten a szegedi kir. járásbírósa előtt. A pörlekedő felek: *Beregi Oszkár* a „Nemzeti Színház” fiatal művésze, az aradi szintársulat állandó vendége és *Krecsányi Ignác* szegedi színigazgató. A pört Beregi Oszkár indította meg, keresetében arra kérve a bíróságot, hogy *háromszáz korona tiszteletdíj és 80 korona utazási díj* megtérítésében marasztalja el Krecsányi Ignác színigazgatót. A fiatal művész előadja keresetében, hogy Krecsányi színigazgató őt, mint vendéget szerződett szegedi szintársulatához. A szerződés értelmében ő havonként négy föllépésre volt kötelezve. Ezért járt neki havonként 300 korona tiszteletdíj s utazási költség czimén 80 korona. Két hónapon át rendszeresen fizette a színigazgató úgy a tiszteletdíjat, mint az utazási költséget. Az elmúlt december hónapban azonban Krecsányi megtagadta a tiszteletdíj kifizetését. Hogy mi oknál fogva, arról nem bir tudomással. Több ízben kérte levélben a színigazgatót, hogy visszatartott tiszteletdíját fizesse ki, de leveleire még csak választ sem kapott. Ilyenformán kénytelen volt bírói utra lépni. Beregi Oszkár a pör vitelével *Pap Róbert dr.-t* ügyvédet bizta meg, aki az elmúlt héten már be is nyújtotta a szegedi járásbírósnál a keresetet a szegedi színigazgató ellen.

* **Hangverseny.** A jövő hó legnagyobb szenzációja *Burmester Willy* világhírű hegedűművész hangversenye lesz. A hangverseny aradi rendezője nem kimélvén semmi áldozatot, szerződtette e kiváló művészt, ki félbeszakítja külföldi hangverseny körútját és február hó 3-án

— AZ asszonyok közül, kik voltak ott, felismerne valakit?

— Nem, senkit.

Ügyész és védő néhány kérdése után tanu az esküt letette.

Az utolsó négy tanu.

Wiesemayer János a bíróválasztás lefolyásáról tanuskodott, mely alkalommal a főbíró őt is kandidálta. A főszolgabíró figyelmeztette a népet, hogy *ha akarnak, szavazhatnak.* Nem kért senki szavazást, csak akkor, mikor már a választás megtörtént.

Schmidt Boldizsár Adelmanné és *Eberwein József* ellen vallott tehelőleg.

Gyergyis Juonné az egyetlen román nyelvű, ki e bűnpörben a törvényszék előtt szerepel. Lényegtelen tanuvallomást tett.

Id. Szilberreisz Simon gazdálkodó azt vallja, hogy a bíróválasztás előtt nem kértek szavazást. Oszter a szavazást akkor kérte, midőn az újból megválasztott Jesztl a főbírótól már elvette hivatalának jelvényeit. — *Oszter* szembesítetvén a tanuval, amellel erősködik, hogy annyi felfogás csak van benne, hogy olyan jogot nem kér, amin már tul vannak. Mikor ő az ívet átadta, még nem volt kihirdetve az eredmény.

Védő kérdéseire tanu előadja, miszerint úgy emlékszik, a főbíró csak egyszer jött ki a nép közé, akkor, mikor a jelölést kihirdette. Vissza nem is ment már a tanácssterembe. Ugyanekkor kihirdette a választás eredményét is. A képviselőtestületi tagok a főbíró kíséretében voltak s mellette maradtak, együtt mentek vissza a tanácssterembe az eredmény kihirdetése után.

Perbeszédék előtt.

Ezzel a tanuk kihallgatása véget ért. Hátra lett volna még *Kovács* csendőrőrmester kihallgatása, a kit időközben Borsodmegyébe helyezték át. Mivel az ő kihallgatásától elállott egy a kir. ügyész, mint a védő, a törvényszék mellőzte a kihallgatást.

Felolvasták ezek után a bírósági szemlejegyzőkönyvet, a vádlottak sérüléséről felvett jegyzőkönyvet, valamint azon hadbírósi jegyzőkönyvet, mely a *csendőrök fegyverhasználatának jogosult voltát* igazolja.

Majd felolvasásra került a bíróválasztás lefolyására vonatkozó jegyzőkönyv, az *Oszter György* és társai panaszáról az alispáni hivatalban felvett jegyzőkönyv és végül a közigazgatási bíróságnak a bíróválasztás megsemmisítésére vonatkozó határozata.

Elnök este fél 8 órakor a *bizonyítási eljárást befejezettek nyilvánítja.*

Holnap nem lesz tárgyalás; csütörtökön a perbeszédék következnek.

TÁVIRATOK.

Az udvar köréből.

Bécs, január 15. *Gizella* bajor hercegnő ma délelőtt Münchenbe tért vissza. A király kikísérte a hercegnőt a pályaudvarra.

Madrid, január 15. *Frigyes* főherceget, a ki tegnap leányaival, *Mária Krisztina* és *Mária Anna* főhercegnőkkel ideérkezett, a pályaudvaron a királyi ház tagjai fogadták.

Az ausztriai választások.

Grác, január 16. A stájer nagybirto-kosság ma *Attems Udön* grótot és *Stürgkh* Károly grótot választotta meg képviselőivé. Mind a ketten alkotmányhívek.

Aradra érkezik, hogy csodás művészetét az aradi közönségnek is bemutassa. Mint értesülünk, az érdeklődés napról-napra fokozódik és jegyek nagy része már le van foglalva. Az előjegyzések a még el nem adott helyekre e hó 25-ig elfogadtatnak Révész Nándor könyvkereskedésében.

* **A Kölcsey-Egyesületnek hatodik irodalmi estélye** pénteken, január 18-án, délután fél öt órakor lesz a városháza dísztermében. A műsor következő: 1. Páris, irta és felolvassa *Katona Béla*. 5. Godard Károly, Andalouse, Caprice spagnol, zongorán előadja *Löffler Margit* urhölgy. Költemények, irta és felolvassa *Farkas Ferencz*. 4. Schubert, dalok, czimbalmon előadja *Koiss Géza*. 5. Részlet az „Afrikai nőből” éneklő *Róth Margit* urhölgy. Helyárak: Ülőhely egy korona, belépő díj 60 fillér, karzat 20 fill. Tagok félárat fizetnek. Jegyek kaphatók Klein, Keppich, Kerpel, Krispin és Révész urak üzletében.

* **Olga-keringő.** *Köpf Kálmán* joghallgató Olga-keringő cím alatt egy keringőt írt. A kedves dallamu, élénk melodiája keringő, mely aradi szerző műve, most hagyta el a sajtót. Két koronáért kapható Révész Nándor és Kerpel Izsó zeneműkereskedésében.

Ingyen kenyér!

— Ujabb adakozások. —

Arad, január 15.

A kenyérszűrés híre, ugylátszik, hamar elterjedt a külvárosok szegény lakói között, mert ma, a harmadik napon már alig győzték kielégíteni a jelentkezőket a kenyeres boltban.

Jókor reggel tolongott már a szegény nép a Tabajdy-utcában és várva-várta a kiosztás idejét, ugyannyira, hogy a kenyeres bolt intézősége jóval a megállapított idő előtt megnyitotta a bolt ajtóit és kevés perc múlva a helyiség minden férő helye megtelt a szegény éhezőkkel.

Alig győzték a kenyereket szelni és azokat kiosztani. Az állványokon elhelyezett izletes, friss kenyér-garmada egyre kisebb és kisebb lett és még nem harangoztak delet, már a mai napra előirányzott készlet utolsó adagig elfogyott.

De nem fogyott az éhezők száma és így sürgős intézkedésre volt szükség, hogy a szegények kéréseit kielégíthessük. Rövid fél óra után 80 darab szép barnára sült pécskai nagy kenyéret szállítottak be a boltba, melyeket *Szirmai Antal* ur a Tökölly-téri piacról szerzett be. Eddig még a kenyéret ilykép kellett beszerezni, mert még a napi fogyasztás mérve ismeretlen volt, — legközelebb már azon kedvező kilátás áll előttünk, hogy a kenyereket helybeli pékeknél fogjuk süttethetni. És hogy az ilykép beszerezendő kenyérhez jutányosabban fogunk jutni, arra biztat pékiparosainknak a jó ügy iránti lelkesedése. *Kiss Ferencz* ipartestületi titkár holnap szerdán d. u. 3 órára értekezletre hívta össze az összes helybeli sütőmestereket, hogy lapunk szerkesztősége jelenlétében az ingyen-kenyér előállítás módjait velök megállapíthassa.

A mai napon vettük kézhez a jótékony emberek által küldött természetbeni adományok első küldeményeit: tejet, szalonnát, töpörtöt, kolbászt, sajtót, turót, melyek azonban csak kis részben kerülnek a kenyeres boltban kiosztás alá, mert nagy részét elszállítatjuk az egyes inséges és nyomorgó családok lakásaiba.

Korán reggel állt meg a bolt előtt az aradi tejszövetkezet tulajdonosának *Brasch S.* urnak tejkihordó kocsija és nagy tejköcsögökben szállított be 30 liter friss tejet. *Weisz Mór és fia* cég, mely páratlan ügyszeretettel és buzgalommal istápolja a szeretett nevében teljesített munkánkat, a tejet felforraltatta és alig hűlt meg, már a szegény asszonyok kezén behozott kisdedek möhön itták a tápláló italt. Ezeknek

az éhezők kisdedeknek szántuk naponként a tejet.

Megható kép volt az, amikor a szegények a kenyérszűrés asztal előtt tolongva várták míg reájuk került a sor. De midőn az ajtó kinyílt és egy vézna beteges asszony 3 kicsiny gyermekével bejött, utca nyílt a tömegben és ők maguk tolták a kicsiket előre, hogy a puha kenyérhez egy pohár tejet kaphassanak.

Itt említjük fel, köszönetünk kíséretében, hogy *Gebhart István* 15 darab üveg poharat ajándékozott a tejkiosztás céljára.

A délelőtti folyamán egy másik kocsis is érkezett a bolt elé, a mézszárosok és hentesek adományával, mely egy nagy láda szalonából, nagy mennyiségű kolbászból és töpörtből állott. A küldeményt *Glück Károly* és *Egri L.* Elemér hozták. Ezen adományból is megkezdtük már ma a kiosztást olykép, hogy a nagy családok szegények lakásait kipuhátolva oda szállítottuk az izletes ételeket. Ugyancsak nagy mennyiségű kolbászt, sajtót és turót küldött *Fejér Gyula* derék fűszerkereskedő azzal a szép ígérettel, hogy ilyen küldeményt hetenként kétszer fog hozzánk juttatni.

Társadalmunk előkelőségei ma is szép számban keresték fel kenyeres boltunkat magukkal hozva apró gyermekeiket, kik ragyogó szemmel nézték a lelket emelő munkásságot. Meglátszott arcukon, hogy a jótékonyág gyakorlása az ő aranyos szivecskéiket megragadta — és mily boldogok voltak, mikor a mama megengedte nekik, hogy ők is osszanak ki kenyéret, és tejet a sápadt arczu, éhezőkis gyermekek között. Nem is egy könnyen távoztak el a könyörület, és emberszeretet nagy iskolájából.

Az adományok, melyek részint lapunk szerkesztőségéhez, részint a kenyérboltban befolytak, ma is tekintélyes összegre rugnak.

Első helyen áll a mai adakozók között az *Aradi ipar és népbank* 100 korona adományával ezzel is dokumentálva, hogy hű maradt régi tradíciójához a szegények istápolásában. Továbbá az *aradi villamossági részvénytársaság* 50 koronával.

A lelkészek csoportját a baptista hitközség lelkésze nyitotta meg, ki elsőnek jelentkezett kenyeres boltunkban és a kitett gyűjtőívén az aradi baptista hitközség nevében 20 koronát írt be következő szavakkal:

Mi többet nem tehetünk, hanem imádkozunk a szívek alkotójához, hogy sok szívet serkentsen e dicső munkára.

Az áldott szívű kis gyermekek nemes és fenkölt érzületét tolmácsolja a következő kis levélke, melyet *Mittler Irén* és *Margitka* küldöttek szerkesztőségünkbe.

Igen tisztelt Főszerkesztő ur! Mi is halottunk arról, hogy a jószívű emberek hogyan segítenek szerencsétlen éhezők embertársaikon, s azért kérjük a t. Főszerkesztő urat, hogy e nemes célra kis megtakarított pénzünkéből a mi szerény adományunkat is elfogadni szíves legyen. Tisztelettel *Mittler Irén* és *Margitka*.

Nemes elhatározásuk jelét adták még *Braun* és *Schuch* urak, a Millenium vendéglő tulajdonosai, kik arról értesítettek bennünket, hogy étkező helyiségeikben naponként 5 szegénynek adnak ingyen ebédet háromnegyed 12 és háromnegyed 1 között.

Az adakozók sorában előkelő helyet foglalnak el *Aradmegye tisztviselői* és az *Aradi ipar és népbank* tisztviselőinek gyűjtései, mely iven áthatva az ügy nemességétől tekintélyes összegükkel járultak a nyomor enyhítéséhez.

Köszönetünknek adunk kifejezést *Sedl* Ernő posta és táviráda főnöknek, ki a jó ügy

iránti buzgalomból a kenyeres-boltban már leszerelt telefon-készülékét újból felszereltette és díjtalanul rendelkezésünkre bocsájtotta. A kenyeres-bolt telefonjának száma 242.

A mai napon 817 éhezők fordult meg a boltban, kiknek mindannyinak jutott közönségünk áldozatkészsége folytán az izletes puha kenyérből.

Mai gyűjtésünk eredménye a következő:

	Korona
Aradi ipar- és népbank	100.—
Az aradi ipar és népbank tisztviselőinek gyűjtése	100.—
Dálnoki-Nagy Lajos dr. alispán gyűjtése	53.50
Aradi villamossági részvénytársaság	50.—
Özv. Boros Beniné	20.—
Bohus Lajos br. (Világos)	20.—
Braun és Kohn	20.—
Bácskai Béla dr.	20.—
Funkelstein Józsefné	20.—
Az aradi baptista-hitközség	20.—
Boros Vida	10.—
Özv. Braun Mórné	10.—
Rosenberg Miksa dr.	10.—
Özv. dr. Schlesinger Simonné	10.—
Steiner Jakab	10.—
T. Marián	10.—
Szende Tivadar dr.	10.—
Szathmáry János	10.—
Berger József	10.—
N. N.	10.—
Pollák József	10.—
Fábián Lajos dr.	5.—
Mittler Irénke és Margit	5.—
Probst Mihály	5.—
Csillag Lajosné (Kéthalom)	5.—
Gencsy József	5.—
Jellinek Henrik dr.	5.—
Csepreghy Mihály	5.—
Weil Alajos	5.—
N. N.	5.—
Özv. Brassay Ödönne	2.—
Ehrenfeld Ignác	2.—
Hámos Ignác	2.—
Jolesz Imre	2.—
Neumann Mihály dr. (Világos)	2.—
Steinitzer Jenny	2.—
N. N.	2.—
Pollák Gyula	2.—
Tanfay Ida	1.—
N. N.	1.—
Förster Dávid	1.—
Mai gyűjtésünk összege	597.50
Hozzáadva a tegnapi gyűjtött összeget	2401.12
Eddigi gyűjtésünk	2998.62

Az aradi ipar és népbank tisztviselőinek gyűjtőívén adakoztak: Tagányi István 20 korona Ring, Reicher Ferencz, Szalay Károly, Vajda István dr. 10—10 kor, Böhm Adolf (ujabban) Konschitzky József, Adria biztosító társulat aradi vezérigazgatója 5—5 kor, Kresz Ferencz 4 kor, Lámzer János 3 kor, Kell Lajos, Grosz Miksa, Hehs Béla, Spitz Sándor, Gellényi Géza, Chirke Vilmos, Salgó Pál, Assael Armin 2—2 kor, Zeley Kálmán, Torkos Kálmán 1—1 kor. *Osszesen 100 korona.*

Dálnoki Nagy Lajos dr. alispán gyűjtőívén adakoztak: Dálnoki Nagy Lajos dr. 10 kor, Schill József, Nachtnebel Gyula 4—4 kor, Balás István, Hofbauer Lajos 3—3 kor, Darányi János, Faragó István, Jakabffy Gyula, Csűrös Imre, Exterde Kálmán br, Szathmáry Géza, Bogdánffy Béla dr. 2—2 kor, Fülöp Gyula, Kosztka Mihály, Kovács Miklós, Palágyi Károly, Ungureán Zsigmond, X. Y., Solymosán Ilés, Olvashatlan, Issekutz Károly dr, Odrai Antal 1—1 kor, Junga, N. dr. 60—60 fillér, Láng Viktor, Papp Gyula, R. H. 50—50 fillér, N. N., Drunhuber József, Dezsán P., Simon István, Mladin Miklós 40—40 fillér, H. B., Rácz, Szávits Alajos, Erdélyi István 20—20 fillér. *Osszesen 53 korona 50 fillér.*

Gyűjtőívvel mindenkinek, aki hozzánk fordul, szívesen szolgálunk.

MULATSÁGOK.

Farsangi naptár:

Január 10. Az aradi mérnök- és építész-egylet estélye (Központi szálló.) — Az arad-gáji önkényes tűzoltókar táncestélye (Gáji községi iskola.)

Január 26. Az aradi posta- és távirba altisztek táncestélye (Fehér kereszt.)

Január 27. Az aradi mérnök- és építész-egylet estélye (Központi szálló.)

Február 2. Tanítók bálja (Polgári iskola.) — Az aradi hivatalos bálja (Szinházi söröző.) — A M. V. altisztek táncestélye (Központi szálló.)

Február 3. Az aradi mérnök- és építész-egylet estélye (Központi szálló.)

Február 9. Az aradi iparosok táncestélye (Fehér Kereszt.)

(=) **Az iparosok bálja.** Az aradi önálló iparosok február hó 9-én a „Fehér Kereszt” szálloda összes helyiségeiben ónagys. *Kristyóry Jánosné, Nikolits Péterné és Glück Károlyné* urnők védnöksége alatt zártkörű táncvigalmat rendeznek, saját rokkant és nyugdíj alapjuk javára. A zenét az aradi cs. és kir. gyalogezred és Gyurkovits Péter cigány primás teljes zenekara fogja szolgáltatni. Belépő-jegy családonként 4 korona, személyenként 2 korona. A bál este 8 órakor kezdődik.

(=) **A tanító-bál.** Az aradi tanítók és tanítónők bálját az idén is megtartják. Ma délután népes értekezletet tartottak ez ügyben, melyen a rendezőség tagjai az előzetes teendőket osztották ki egymás között és a szűkebb körű rendezőbizottságot alakították meg, melynek névsorát legközelebb hozzuk. A meghívókat még e hét folyamán szétküldi a rendezőség. A hangverseny különösen vonzóan ígérkezik az idén, a mennyiben a rendezőségnek már eddig is több aradi műkedvelő nölgyet sikerült a közreműködésre megnyerni.

(=) **Felülfizetések.** Az országos vörös-kereszt egyesület új-aradi fiókjának f. hó 5-én tombolával egybekötött táncestélyen a következők voltak szívesek a fiókegylet segélyalapja javára felülfizetéseikkel hozzájárulni: Hemmen Ferencz (Temesvár), Új-aradi takarékpénztár igazgatósága 10—10 kor, özv. Hemmen Mátyásné, Hemmen János dr., Schaffer Béla, Szárnyassy Béla 6—6 kor, Capdebo Ferencz (Budapest), Foitsek Károly, özv. Kovacsics Gyuláné 5—5 kor, Binder Mihály, Hartmann Lőrincz, Licskó Emil, Moys Dezső tüzérőrnagy, Rittich Antal dr, Feichert János, özv. Ternajó Berta, Valentin Ferencz 4—4 koronát, Bürger Ferencz (Zádorlak), Netter Márton 3—3 kor, ifj. Frank András, Roth István 2:40—2:40 kor, Ander Ferencz, Brunner Béla (Arad), özv. Cichini Emilia, Gammer Lipót, Grünvald Ödön, Hackel Gyula, Lambert Ferencz, Margittai Károly, ifj. Martini Mátyás főhadnagy (Trebinje), Mayr Lajos, Meztger Márton, Tommersheim János, Rhuzeck Béla, Schaffer Győző, Schork Ernő, Weisz Adolf 2—2 kor, Fehér Lajos (Székesut), Folkmann Ignác, Petz György, Weninger József 1—1 kor, Bohn Károly 40 fillért. Fogadják a nemesszívű adakozók ezuton is a fiókegylet választmányának hálás köszönetét. Együttal elmulasztatlan kötelességének tartja a választmány mindazoknak köszönetet nyilvánítani, kik szívesek voltak az estélyre szebbnél-szebb tombola-tárgyakat küldeni. Új-Arad, 1901. január hó 14-én. *Az országos vörös-kereszt-egyesület új-aradi fiókjának választmánya.*

Szélhámos milliomos.

(Egy körözött világt.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, január 15.

Sabachnikov Theodor fiatal orosz mágna tizenkét millió frankkal jött Párisba, s a napokban, miután két millió frank adósságot hátrahagyott, megszökött, minek következtében köröző levelet adtak ki ellene.

Sabachnikov, miután atyja 15 millió rubel hátrahagyásával meghalt, saját örökségét, öt millió rubelt magához vette s a Bajkál tó melőléről Párisba költözött.

Párisba érve első dolga volt egy oly kastélyt berendezni, a mely az óriási vagyonához megfelelő legyen. Evi bért 11.000 frankot fizet

tett a lakásért. Butorai berendezése 700.000 frankba kerültek.

Páris legszebb félvilági hölgye volt a bártnéja, aki természetesen nagyban hozzájárult aranyainak fogyasztásához. Ehez jött még aztán a lóverseny, kártya és sok hasonló, költséges passzió.

Nem érdektelen, hogy a fiatal mágna közönséges passziói mellett nem feledkezett meg a magasabb művelzetekről sem. Kiváltképp az irodalomnak volt nagy barátja. Ő tette lehetségessé *Puimati* florenczi tanárnak, hogy Leonardo da Vinci anatomiai iratait kiadhassa.

Rövid három év alatt nyakára hágott az óriási vagyonnak a fiatal világfi, s miután rokonai nem akarták segíyezni, különböző csalásokat követett el, s ily módon tudta magát ideig-óráig fenntartani.

A csalások természetesen nem maradtak következmény nélkül. A becsapott emberek feljelentést adtak be a mágna ellen. Ennek nesztét vette s körülbelül nyolcz napja eltűnt Párisból.

A párisi ügyészség köröző levelet adott ki ellene. Az adósság, a mit hátrahagyott körülbelül két millió frank.

Sabachnikov az utóbbi időben többször fordult meg Bécsben is, hol egy nagyhirű operett-énekesnőnek volt állandóan a társaságában. Az énekesnőnek ékszerei egy egész vagyont tesz ki, a melyeket a tönkrejutott orosz mágna stól kapott különböző alkalmakkor.

HIREK.

— **A baleset biztosítási kötvények a „Nemzetközi” baleset ellen biztosító intézet a felhalmozódott munka folytán a biztosítási kötvényeket csak a legközelebbi napokban állítja ki.** Figyelmeztetjük azonban t. előfizetőinket, hogy *a biztosítás már is érvényben van* mindazokra nézve, kik az előfizetési összeget legalább két nappal ezelőtt beküldötték.

— **Ingyen kenyér.** Az ország majd minden nagyobb városában folyik az ingyen-kenyér osztás. Aradon kívül Budapest, Nagyvárad, Debreczen, Nyitra, Szeged és Kassa azok a városok, ahol az adakozó közönség jószívűségéből kenyérhez juttatják az éhezőket. Följegyzésre méltó, hogy épen a legszűkebb esztendőben válik be a régi közmondás, hogy „Magyarországon senki sem hal meg éhen.”

— **A román miniszterelnök Berlinben.** *Carp* román miniszterelnök, mint Berlinből írják minden politikai célzat nélkül idözik a német fővárosban; csupán rokonainak látogatására van ott. Téves tehát a francia lapok azon hire, hogy ő a hármass szövetséghez való közeledés miatt lenne ott. A miniszterelnök tiszteletére *Szögyény* osztrák magyar nagy követ tegnap fényes estélyt adott. *Carp* holnap Bécsbe utazik s csütörtökön a király kihallgatáson fogadja.

— **Anarkista összeesküvés Milán ellen.** *Bukarestből* távirják, hogy ott ma a bécsi rendőrség megkeresésére *tizennyolcz embert* elfogtak mert *anarkista összeesküvést szöttek Milán exkirály ellen.* Az összeesküvőket a kihallgatás után szabadon bocsájtották mivel mindegyiknek állandó lakóhelye van Bukarestben.

— **Schratt Katalin a pápánál.** Több havi utazás után tegnap ismét Bécsbe érkezett *Schratt Katalin* asszony. A művésznő tudvalevőleg nagyfoku idegességben szenved és ez készítette a levegőváltoztatásra. Az utóbbi időben oly sokat emlegetett művésznő beutazta Schweitzot, járt Münchenben, Velenczébe s leg-

utoljára Romában időzött, hol megboldogult királynéknak testvérének *Trani* grófnéknak volt vendége. *Schratt Katalin* a pápa magánkihallgatáson fogadta *Trani* grófnéval együtt. A kihallgatás a rendesnél tovább tartott. Miután a pápa tudta azt, hogy a művésznőt mily bizalmas barátság fűzte a királynéhoz, több kérdést intézett hozzá a megboldogultról. A távozásnál, a pápa „örökös áldását” adta a művésznőre. *Rampolla* pápai államtitkár is hosszabb audiencián fogadta *Schratt* asszonyt. ki vissza érkezte óta igen jó színben van.

— **Uj alügyész.** *Hérics Tóth* Lajos dr. aradi járásbírósi albirót kinevezték a nagykanizsai ügyészséghez alügyésszé.

— **Munkanélküliek tüntetése.** A fővárosi szocialdemokraták ma a külső váci-ut egyik korcsmájában népes értekezletet tartottak, melyen állást foglaltak a munkanélküliek segélyezésének módja ellen. A népesgyűlés szónokai, köztük *Bokányi*, a szocialista vezér, erős hangon tiltakoztak az ugynevezett segélymunkálatok ellen, melyeket a főváros nyújt a munkanélkülieknek. Legujabban a *Rákospatak* kiadásával adott foglalkozást a munkanélkülieknek a főváros tanácsa, ez a munka azonban télen, mikor a föld csontig van fagyva, nem végezhető. A szónokok felhívták a megjelenteket, hogy lépjenek akcióba s követeljenek becsületet, végezhető munkát. A gyűlés befejeztével csapatosan a *Ferdinánd-úton* és az *Alaguton* keresztül a *Podmaniczky-utczába* mentek, hol tüntetni akartak a kenyér-kiosztó bolt előtt. Itt már a rendőrség várta a tüntetőket és szétverte őket. Több elfogatás is történt.

— **Házasság.** *Posgay* István aradvármegyei kórházi orvos holnap f. hó 17-én délelőtt fél 11 órakor Budapesten a Józsefvárosi plebánia-templomban vezeti oltárhoz *Zlinszky* Györgyikét. *Zlinszky* Károly rendőrtanácsos leányát.

— **A pestis.** Londonból táviratozzák: *A Highland Prince* gőzhajón, a mely La Platából Shielesbe érkezett, utközben *négy ember*, köztük a kapitány és egy matróz *pestisben meghalt.* A személyzetből mások is megkapták a betegséget, de fölgyógyultak.

— **A munkásképző intézményben jövő vasárnap** *Katona Béla*, a „Nemzetgazdasági Szemle” szerkesztője Budapestről, tart szakelőadást. Tárnya lesz: *„A külföld és hazánk szocialpolitikája a párisi vilákiállításon.”* *Katona Béla*, aki a nyáron több hónapon át tanulmányozta külföldi kiküldetésében a vilákiállítást és a szocialis viszonyokat, a Nemzeti Szövetség intézőinek felkérése folytán jön Aradra, hogy érdekesnek ígérkező előadását megtartsa. A munkásképző intézmény elnöksége, tekintettel arra, hogy mult vasárnap az egész közönség nem fért be a terembe, megnyerte *Lejtényi Sándor* és *Matusik Márton* tanárokat, hogy a *Calderoni*-féle remek színes mozgó képekkel illusztrált *csillagászati előadást* f. hó 27-én *megismételjék.* Ezt a szemléltető előadást februárban két hasonló előadás fogja követni, melyekben ugyancsak a *Calderoni*ek által díjtalanul átengedett képeket a *természet csodáiról* fog *Lejtényi* tanár értekezni. Ezen előadások sorsa azonban a legközelebbi vasárnapoktól függ; mert ha a rendezvarások ismétlődnek, olyan előadást, amelyhez a termet el kell sötétíteni, nem rendez többet az intézőség.

— **A szerelmi dráma hősei.** Lapunk kedd számában már részletesen megirtuk azt a szerelmi drámát, mely Aradon a *Demeter-utczában* játszódott le, tegnap éjszaka *Japort* Jakab asztalos legény és *Javinicz* Anna között. Az öngyilkosság és gyilkosság szereplőit a kórházban ápolják s már tul vannak minden veszélyen. Mindkettőjük testéből ma távolították el a golyókat az orvosok. Sérülésük nem életveszélyes.

— **Öngyilkos pénzkezelő.** *Zsolnáról* táviratozzák lapunknak: *Bromer* Arnold, ki a városnál a fogyasztási adó beszédésével *18 év óta* volt

alkalmazva, ma agyonlőtte magát. Szörnyethalt. Az öngyilkosságot *hülsen pénzkezelés* gyanuja miatt követte el.

— **A spanyol udvarból.** *Madridból* írják, hogy az ottani udvarnál nagy előkészületeket tesznek a regenskirálynő anyja 70-ik születésnapjának megünneplésére, ami e hó 17-én lesz. *Frigyes* főherceg két leányával, *Mária Krisztinával* és *Mária Annával* Madridba érkeztek ez ünnepélyre.

— **Óriási hóivatar Odeszában.** *Odeszából* távirják, hogy a környéken oly roppant hóivatarok vannak, hogy az összeköttetés a külfölddel teljesen szünetel. A városba napok óta nem érkezik sem levél, sem ujság, miután a vonatok nem bírnak közlekedni. A napok előtt elindult vonatok nyílt pályán vesztegelnek, az utasok fáznak éheznek. A kormányzó minden irányba mentő vonatokot küld élelmiszerekkel és fűtőanyaggal.

— **Az öngyilkos lelkész.** *Hollósy Ferencz*, a tegnapi öngyilkossá lett katolikus pap állapota jobbra fordult, sőt mint kezelő orvosa mondja, tul van minden komolyabb kimenetelű veszélyen.

— **Körözött ügyvéd.** A hivatalos lap közli a következő körözést: Magánokirat hamisítás bűntette miatt gyanúsított *Haasz S. ma dr. orosházi lakos* ügyvéd a B. P. 470. §-ában meghatározott következmények terhe mellett felhívatik, hogy jelen idézés utolsó közzétételétől számított egy hónap alatt alulírott vizsgálóbírónál kihallgatása végett jelentkezék vagy tartózkodó helyét jelentse be. Szabadkán, 1901. évi január hó 6-án. *Bogaromy*, kir. törvényszéki vizsgálóbíró.

— **Halál a jég alatt.** A Maros oldalán, a Soborsinnal szemben levő *Valeamáre* község alatt, mint tudósítónk írja, a környékbeli románság a jégvágással foglalkozott, a mit kosokra rakva átszállítottak a soborsini állomásra. Mivel szombat lévén, az emberek be akarták fejezni munkájukat és sietségükben nagyon is betaláltak menni a jégen, hol könnyebben repesztették szét a vastag jégtáblát. *Nyegre György* és *Bauner Juon* valeamárei lakosok együtt vágták a jeget s azt a helyet keresték hol könnyebben törik a jég. Sietségükben nem vették észre, hogy egy nagy darab jégtábla, melyen álltak, elvált a többtől és a rajta volt két emberrel alámerült. Társaik, kik kissé távolabb dolgoztak, csak akkor vették észre a szerencsétlenséget, a mikor *Bauner* a fölszínre került és segélyért kiáltott. Mire társai odafutottak, már ismét alámerült s a sebes ár a jégtáblák alá sodorta, a honnan nem is tudták őket kiszabadítani. A többi munkás rögtön megszabadított egy nagy jégtáblát s a hosszú csákányok segélyével meg is találták a jég alá szorult két embert, de mire kihúzták, mind a kettő halva volt. A szerencsétlenül járt munkások iránt, kik nagyszámu családot hagytak hátra, általános a részvét. A szerencsétlenségnek, mint a vizsgálat megállapította, ők maguk voltak az okozói.

— **Női egyetem Japánban.** *Mitsui* japáni durgazdag család óriási területet adományozott egy női egyetem felépítésére. Három másik japáni pedig 380.000 forintot adott ugyanezen célra. Az egyetemet már építeni kezdik s tavasszal meg is nyitják.

— **Szerencsétlenül járt korcsolyázók.** *Berlinből* távirják hogy ott tegnapi *Frohberg Guido* és van der *Wonde Hugó* festőművészek egy fiatal hölgy társaságában Potsdam mellett a Schurelof tón keresztül nagyobb korcsolya kirándulást tettek. Vissza jövet azonban leszádkadt alattuk a jég s mind két festő bele fuladt a tóba. A fiatal nőt sikerült kimenteni.

— **Az új tenger alatti jármű.** Párisból írják, hogy a tengerészeti és a hadügyminiszter a napokban *Cherbourgban* időzött s ott résztvett az új francia tenger alatti jármű kipróbálásán.

A hajókat kétféle típusban építik. Az egyiknek neve „Le Morse“ a másiké „Le Narval“. A Morse oly mélyen jár a tenger vize alatt, hogy tetejéből csak egy kis sisakszerű alkotmány látszik ki. Ezen alkotmány alatt áll a hajó vezetője, a kinek egy üvegfalazatu kis kabinból teljes kilátása van minden irányban, innen adja ki parancsait a gépésznek. Ha a hajó egészen lemegy a víz alá, úgy a hajóvezető elhagyja a kabint s egy tükörszerkezet segítségével irányítja hajóját. E tükör egy optikai műszer, a melyben a víz felszínén történő dolgok tökéletesen visszatükröznek. A víz alá süllyedés egy gomb megnyomásával történik, a melyik egy szelepet nyit meg s ezen át víz tódul a hajóba, az e célra kijelölt üregbe. Ha ismét felszínre akarnak kerülni, egy szivattyú segélyével pár perc alatt meglehet a tulsulytól szabadulni. A szerkezeten esetleg előálló hiba még nem okozza a hajó vesztét, miután a hajó orrán lévő nagy ólomdarabok egy billentyű segélyével eltávolíthatók s az így megkönnyült jármű önmagától a felszínre kerül. Mindkét miniszter két óraig időzött a hajóval a tenger alatt. A próbatavasz nyolcz óraig tartott minden megerőltetés nélkül. A hajó a víz alatt óránként csak 8 kilométert bír megtenni. A francia kormány abban a nézetben van, hogy e járművek oly tökéletesek, hogy háboru esetén nagy sikerrel használhatják. Egyelőre 8 darabot rendeltek meg s rövid idő alatt még husz hasonló járműt szereznek be.

— **Öngyilkos magyar képviselők.** *Lukács Béla* megrendítő tragédiája felidézti a magyar képviselőház azon tagjainak emlékét, akik a legközelebb lefolyt években öngyilkosság útján vetették volna véget életüknek. 1888. őszén *Grünwald Béla*, a közigazgatás államosításának apostola, az akkori nemzeti pártnak egyik büszkesége, távol hazájától, francia földön, Mentoneban agyonlőtte magát. 1892-ben közvetlenül az 1892—96-iki országgyűlés megnyitása után fobelőtte magát a kulturharcos kultuszminiszternek, *Csáky Albin* grófnak egyetlen fia, az alig 25 éves *Csáky István* gróf aki az új országgyűlés első ülésein mint körjegyző szerepelt. A szabadelvű párthoz tartozott 1893. őszén öngyilkosság által halt meg *Bokros Elek*, a szabadelvű párt tagja, a Ház egyik alelnöke.

— **A magyarság veszteség-számlája.** A Bukarestben megjelenő *Rumänischer Lloyd* a külföldön élő magyarokkal foglalkozik érdekesen egy mostanában megjelent vezércikkében. Romániában — úgy mond a cikk — több mint 100.000 magyar él, kik nagyjából *Háromszékből* és *Csikkból* vándoroltak be az országba. A bevándorlottaknak felerésze *Bukarestben* lakik és nagyrészt iparral foglalkozik. Míg azonban a magyar sovíniszták saját hazájukban tüzzel-vassal magyarosítanak, addig nyugodtan nézik, hogy 100.000 magyar hogyan olvad be a románságba. Csak néhány hét előtt szünt meg Bukarestben egy Romániai Magyar Néplap című magyar lap, melynek kiadója nem is magyar, hanem német ember volt. Nagy áldozattal tartotta fenn a lapot, de sem a romániai, sem a magyarországi magyarok részéről nem részesült semmi támogatásban, úgy hogy az áldozatkész kiadó végre is kénytelen volt a lapot beszüntetni. Nincs messze az idő. — mondja a bukaresti ujság, — amikor a romániai magyarok nemcsak a magyar nyelvet fogják elfelejteni, hanem még azt is, hogy van a világon Magyarország.

— **Tévedésből agyonlőtt cigányprimás.** *Illés György* görbedi gör. kel. esperes házában aféle falusias teli multság esett minap délután. Az esperes és *Iázár György* községi bíró barátságos pityázással ölték az időt. Alkonyattán cigány is került, s a két fekete fiu húzta szívesen, leikéből a bus hallgatóknak. Csendes idogálás közben multak az órák. A bíró az asztal mellett üldögélt, az esperes pedig föl-le járkálva, halkán dudorászott. A békés maiatozókát sötétedés idején egyszerre nagy üvegcsörömplés, lövés dördülése riasztotta meg. A szobában elaludt a lámpa. A rémület perczekig lenyugozta a lelkést és vendégét, akik néma megdöbbenéssel húzódtak a kályha mellé. Az ijedelmes csöndben kinos nyöszörgés hallatszott

az ablak felől. A bíró aztán világot gyujtott. Rémulve látták a lámpa fényénél, hogy a cigányprimás: *Erdei Guszti* patakzó *véreben vergődik* a padlón, körülötte a bezuzott ablaküveg cserepei. A szomorura fordult multság után vizsgálódni kezdtek, s csakhamar rájöttek, hogy a cigányt, aki végsőt vonaglott, az ablakon át lőtték agyon. A bíró elsielt a csendörökhöz, akik legott megkezdték a nyomozást, amelynek azonban semmi foganatja nem lett. A hullongó hó addigra beesett minden nyomot, mely a gyilkos útját mutatta. A csendörök csak annyit konstatálhattak, hogy az a golyó, mely *Erdei Guszti*t elpusztította, az esperesnek volt szánva. Ezt meg lehetett állapítani a lövés irányából is, s a cigány szívéen át a falba furódott golyó helyéről, mely arasznyi távolságra van a helytől, hol a lelkész a lövés pillanatában állott. Az esetről értesítették a nagyváradi kir. ügyészséget. *Vámossy Mihály* kir. alügyész utazott ki a gyilkosság helyére, hol a helyszini vizsgálatot megtartotta, s számos gyanuba vett embert kihallgatott. Nyom azonban nincsen, mely a gyilkos fölfedezésére vezetne.

— **Kivégzés Khinában.** A németek által halálra ítélt khinaiakkat eddig golyóval végezték ki *Kiao-Csau*-ban, ujjabban khinai módon hajtják végre rajtuk a halálos ítéletet. Az első ily kivégzésről egy német lap ezt írja: Kedden reggel hat órakor különös menet vonult *Csingtauból* a *tai-tungseni* lapályok felé. Elöl ment egy német rendőrkatoná két khinával, kiknek egyike egy kiaoicsauai hóhér, a másik a segédje volt. A segéd egy meglehetősen hosszú és széles kést vitt a mestere után. Tíz perczcel később egy khinai taliga tünt föl két, hozzákötött khinai bűnösrel, jobbról s balról a taliga mellett összesen nyolcz német rendőrkatonából álló kíséret ment feltüzött szuronyokkal. A menet célpontján, a khinai temető mellett, lassankint negy embertömeg verődött össze. A két bűnöst a taligáról leoldották s a tér közepére vitték, hol le kellett térdepelniük. Felső testüket levetkeztették, fejüket magasra kötötték, karjaikat hátukon összekötötték. Az ítéletnek német nyelven való felolvasása és a khinai nyelvre való lefordítása után az elítélteket átadták a hóhérnak. Pont fél hét órakor hullt le az elsőnek a feje, egyetlen, jól irányzott csapástól, s néhány méternyire gurult a fűvön, míg a test egy tompa csattanással fölcsapódott. A másodiknál a hóhér nem célzott oly jól. A halál ugyan szintén azonnal beállt, de többszöri vágásra, vagy fűrészelésre volt szükség. míg a fej a törzstől teljesen elvált. A holttesteket gyékénybe burkolták és előre elkészített sírgödrökbe elásták.

Kegyetlenebbül az egész világon se végeznek ki bűnösöket.

— **Jótekonyság.** Az átutazó és az ipartestületi szállón megforduló munkanélküli szegény iparos segédeknek a népkonyhán meleg étellel leendő ellátása céljából *Sztánity Mátyás* kövezőmester ur 10 koronát, a *Sylveszter* asztaltársaság 26 koronát, illetve 130 drb. ebédjegyet; a *Jókedv* asztaltársaság 20 koronát vagyis 100 ebédjegyet voltak szívesek adományozni, miért is fogadják jószívű adakozók halás köszönetünk nyilvánítását. Tisztelettel: Az ipartestület elnöksége.

— **Köszönetnyilvánítás.** Özv. *Inkey Emilné* urnó bold. férje emlékére az Első aradi betegsegélyező és temetkezési egyletnek 100 koronát adományozott, mely nemeslelkű adományért ezuton mond halás köszönetet *Kohn S. N.* elnök.

— **T. üzletfeleink** szíves tudomására hozzuk, hogy *Révész* Nándor könyv- és papírkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

EGYESÜLETI ELET.

(*) **A borossebesi kaszinó közgyűlése.** E hó 13-án tartotta meg a borossebesi kaszinó rendes évi közgyűlését. A tisztújítás megtörténvén, elnökké egyhangulag és lelkesedéssel újból *Razel* látván uradalmi felügyelőt választották meg. Alelnök lett: *Olasz Vilmos*, jegyző *Popa*

Győző dr., háznagy Steiner Samu, pénztáros
Leinwatter Gyula. A választmány tagjai lettek:
Baros Ferenc dr. Tamo Zsigmond, Jahn Vil-
mos, Mogán Ignátz, Dampf István, Bucsal
János, és Mairovitz Emil.

Halott-támasztás.

(A Kószó Veron regénye.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától —

Szeged, január 15.

A szegedi bíróságoknak fogós kérdéssel
gyült meg most a dolguk. Több mint három
évtized előtt eltűnt Szegedről egy leány, akit
kilencz hónappal ezelőtt halottnak nyilvánítottak,
a kis örökségét pedig oda ítélték egy ol-
dalági rokonának. És ma az történik, hogy a
harminczkét év előtt eltűnt és kilencz hó előtt
holtta nyilvánított nő beállit az atyafiaihoz erő-
ben, egészségben. S amint agyba-főbe csókolja
a rokonokat, azok sikoltozva rebbentek szét
és fogvaczogva néztek a rokonra, akinek a
halotti bizonyítványát ott őrzik az almáriomban.
Az érdekes esetről a következő tudósítás szá-
mol be:

Kószó Veron szegedi leány, mintegy har-
minczkét év előtt édes anyjával, ki férjétől kü-
lön élt, Budapestre ment. Kószó Veron édes
anyja csakhamar elhalt, az árva leány pedig
összeállott egy szegény munkással, akivel az-
óta közös háztartásban él. Sok év után Kószó
Veronnak Szegeden elhalt az atyja és mintegy
120 forintot hagyott maga után. A rokonok
nyomban igényt tartottak az örökségre, de a
törvény értelmében nem adhatták ki, mivel
Kószónak még egy leánya volt. A hivatalos
lap többször fölhívta az örököszt a jelentke-
zésre, de hasztalan. Kószóné nem olvasott la-
pot, az ismerősei sem figyelmeztették rá, mert
annak az embernek a nevét használta, akivel
együtt élt, a családi nevét pedig nem tudták.
Kilencz hónap előtt éppen harminczegy eszten-
deje annak, hogy eltűnt Kószó Veron, a roko-
konok keresésére a hatóságok harminczegy
év után, tehát teljes jóhiszeműséggel nyilvá-
nitották halottnak. Az örökséget pedig oda-
ítélték a legközelebbi oldalági rokonnak, Kószó
József ujszegedi lakosnak, aki azonban kis-
koru lévén, az örökséget egyelőre a szegedi
árvaszék kezelte.

Két hét előtt Budapestről Kószó Veron a
szegedi anyakönyvi hivataltól levélben kérte a
keresztlevelét. Az anyakönyvi hivatal azt fe-
lelte, hogy a keresztlevelet nem adhatja ki,
mert Kószó Veronnak a születési lapjára már
a halálózása is be van jegyezve. Kószó Veron
nyomban irt, hogy ő nem halt meg, sőt a leg-
jobb egészségnek örvend. A keresztlevelre pe-
dig azért volna szüksége, mert az az ember,
akivel eddig élt, most feleségül akarja venni.
Az anyakönyvi hivatal megmaradt előbbi ál-
laspontja mellett, hogy Kószó Veron halott,
ergó: halottnak nem adhatják ki a kereszt-
levelét.

Az Ujszegeden lakó Kószó-családhoz ma
délelőtt ujdonatuj téli kendőben beállit egy
gömbölyű, pozsgás arczu, mosolygó néni. Meg-
áll a szoba közepén és azt kérdezi:

— Itt laknak Kószóék?

Az igenlő fejbólintások után nekiesett a
rokonainak és agyba-főbe csókolta, ölelte őket.
A viszontlátás első örömeinek lecsillapulta után
azt mondta:

— Most tudjátok meg, nem haltam meg.
Ehun vagyok ni!

— Hát kicsoda a ténsasszony?

— Nem is sejtik?

— Már, hogy sejtjenők.

— Hát én nem vagyok senki más, mint
... no, találjátok ki már! ...

De bizony az ámuló atyfiak váltig törték
a fejüket, nem tudták kitalálni.

— No hát én vagyok a Kószó Veron, a ti
Vera nénitek.

A meglepetéstől majdhogy egymásnak nem
dőltek az atyfiak. Sápattan, hitetlenkedve
néztek rá.

— Mán, hogy maga volna az, aki meghót?

— Én la és senki más.

Előhúzták azután az almáriomból azt a ha-
tósági okmányt, melyből kiderült, hogy Kószó
Veron, mivel harminczegy évig semmi felhívásra
sem jelentkezett, holtta nyilvánított. Másik
okmányból pedig az derült ki, hogy a kis örök-
séget Kószó Józsefnek testálták.

Most meg Kószó Veronnak nyult meg az
arcza.

— Nini, nekem örökségem is van?

Az atyfiak aztán együttesen elmentek Fáy
István ügyvédhez.

— Azért jöttünk — szóltak az ügyvédnek
— hogy Kószó Veront támassza föl a tekinte-
tős ur. Nem möhet férjhn a szögény, mert azt
mondják, möghött,

Az ügyvéd megígérte, hogy intézkedik a
dologban.

NAPIREND.

Január 16. Szerda. Róm. kath. naptár: Marczel. —
Protestáns naptár: Marczel. — Görög-keleti naptár (ja-
nuár 3.): Melakiás. — A nap kél 7 óra 28 perczkor, nyug-
szik 4 óra 21 perczkor. — A hold kél 3 óra 38 perczkor,
nyugszik délután.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 778 0 millimé-
ter, délután 2 órakor 775 8 milliméter. — Hőmérsék reg-
gel 7 órakor C° — 10 0, délután 2 órakor C° — 6 5. —
Szel iránya és ereje reggel 7 órakor DN. 2, délután 2 óra-
kor EN. 3. — Felhőzet reggel 7 órakor borult, ködös, dél-
után 2 órakor borult, ködös. — Csapadék az utóbbi 24
órában 0 milliméter.

Időjárás. A központi meteorologiai intézetnek Arad-
ra küldött táviratai szerint a mai napra a következő idő-
járás várható: Változás nem várható.

Szabadságharcol emléktárgyak országos muzeuma (szin-
ház-épület, 1-ső emelet) nyitva van mindennap délelőtt 8
órától délután 6 óráig. Beléptl-díj: Hétköznapokon 40 fillé-
r, vasárnap 20 fillér.

Kölösey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat
kivéve, mindennap 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ óráig. Helyiség: Erekiye-
muzeum helyisége mellett ülésterem.

Január 16. A Kölösey-egyesület népszerű előadása dél-
után 5 órakor (Kereskedelmi iskola.)

Január 18. A Kölösey-egyesület hangversenye egybe-
kötött fölolvás-estélye délután 4 $\frac{1}{2}$ órakor. (Városház.)

Január 24. A Meteor kerekpárklub közgyűlése este 8
órákor (Vass-köveház.)

Január 26. A nagy-butyini takaré- és előlegezési-
egylet mint szövetkezet közgyűlése délelőtt 10 órákor.

Január 27. A németági takaré- és segélyegylet
mint szövetkezet közgyűlése délután 1 órákor. — A so-
borsini takarékpénztár közgyűlése délután 3 órákor.

Január 29. Az aradi vízvezeteki művek részvénytár-
saság közgyűlése délelőtt 10 órákor (Aradi első takaré-
pénztár.)

Január 30. A tisztviselők fogyasztási szövetkezetének
rendkívüli közgyűlése délután 5 órákor (Városház.) —
Körorvosválasztás Petrisen.

Február 3. Burmester Willy hegedűművész hangver-
senye délután 5 órákor (Fehér Kereszt.)

Február 4. Az első arad-szent-mártoni takarékpénz-
tár közgyűlése délelőtt 10 órákor. — Körjegyzőválasztás
Kujeden.

Február 11. Körállatorvosválasztás Szemlakon.

KOZGAZDASAG ES KÖZLEKEDÉS.

Uj-aradi heti gabnavásár.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Uj-Arad, január 15.

Az időjárás lanyhább lett. Néha kellemet-
len ködös. A fagy azonban még tart. Kevés
nyugati szél hidegebbé tünteti a levegőt, de
ez 8—10° C-nál hidegebbet nem mutat jelenleg.

Az üzlet a hidegnek beálltával is csak
nyugodt maradt, van ugyan egy kis kereslet,
de ez nem az igazi; amely hivatva lenne len-
díteni a viszonyokon.

A mai hetivásárra behozatott mintegy 1500
métermázsa buza és 6—700 métermázsa ten-
geri behozatal volt, mely napi árban kelt el.

Mai árak: Az árak 50 kilogramm suly-
egységet véve alapszámításnak, korona ér-
tékben:

I-ső minőségű buza 6.50—6.70.

Közép minőségű buza 6.40—6.50.

Tengeri 4.10—4.15.
Rozs névleges jegyzés 6.20—6.30.
Arpa névleges jegyzés 5.50—5.60.
Zab névleges jegyzés 5.20—5.30.
Az irányzat változatlan.

Budapesti áru- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, január 15.

Délitőzsde. Buzakinálat kielégítő, a vételkedv
gyöngé. Bányadt irányzat mellett 11,000 métermázsa ke-
rült forgalomba, változatlan árákon. Egyéb gabonaneműek
nyugodtak. Időjárás hideg, fagyos.

Zárul 12 órakor:

Buza 1901. áprilisra	7.56—7.58
Buza októberre	7.64—7.66
Rozs 1901. áprilisra	7.35—7.37
Zab 1901. áprilisra	5.92—5.93
Tengeri 1901. májusra	4.97—4.98
Repce augusztusra	12.75—12.85

Zárul 5 órakor:

Buza 1901. áprilisra	7.53—7.54
Buza októberre	7.68—7.69
Rozs 1901. áprilisra	7.36—7.37
Zab 1901. áprilisra	5.89—5.90
Tengeri 1901. májusra	4.96—4.97
Repce augusztusra	12.75—12.85

Zárul 5 órakor:

Oszták hitelrészvény	662.25	korona
Magyar hitelrészvény	670.—	
Leszámitolóbank részvény	419.—	
Rima-Murányi vasmű részvény	464.—	
Oszták-magyar államvasuti részvény 668.—		
Közuti vasut	577.50	
Városi villamos vasut részvény	292.—	

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Január 15. —

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronként 400 kilo-
grammon felüli sulyban 90 — 92 fillérig. Öreg közép pá-
ronként 300—400 kilogramm sulyban — fillérig.
Fiatal nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban
95 — 96 fillérig. Fiatal közép páronként 251—320 kilo-
gramm sulyban 92 — 94 fillérig. Fiatal könnyű páronként
250 kilogrammig terjedő sulyban 90 — 92 fillérig.

Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogrammon
felüli sulyban — fillérig. Közép páronként 240—280
kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű pá-
ronként 240 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig.

Romániai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felüli
sulyban — fillérig. Közép páronként 250—320 kilo-
grammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páron-
ként 250 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig.

Romániai eredeti (Stachl) Nehéz páronként 240 kilogram-
mon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként
240 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig.

Szerbiai: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli
sulyban 88 — 90 fillérig. Közép páronként 240—260 kilo-
gramm sulyban 86 — 88 fillérig. Könnyű páronként 240
kilogrammig terjedő sulyban 80 — 84 fillérig.

Megjegyzés. A fent jegyzett árak suly szerint és pe-
dig a szokászerű levonások mellett, egy kilogramm suly-
ra fillérekben értendők. Szokászerűleg a hizott sertések
teljes (brutto) sulyából az életre páronként 45 kilogramm
vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 4% vo-
nandó le. A sertések osztályozásánál azok teljes (elő) suly-
ya vétetik irányadóknak.

Sertéslétszám. Január 12-én volt készlet 31097 da-
rab, január 13-án fölhajtatott 919 darab, január 13-án
elszállított 936 darab, január 14-én maradt készletben
31070 darab. Üzlet: Változatlan.

— Bécsi sertésvásár január 15. (Távirati
tudósítás.) Fölhajtás 11991 drb. 2220 drb nehéz
bakonyi. 2984 könnyű bakonyi. 6287 malacz.
Csekélyebb fölhajtás folytán nehéz bakonyi 2
koronával drágább. Jegyeztek nehéz bakouyi
86—88-ig könnyű bakonyi 72—84-ig, malacz
52—72-ig, szalona 47—48-ig 100 kgramm. Ökör
53—53.50-ig, 59 klggramonkint.

Buzaárak Amerikában.

(A Magyar Távirati Iroda kábeljelentése.)

— Január 15. —

	14-én cent.	15-én cent.
New-York:		
Buza (per loco)	81 $\frac{3}{8}$	81
Januárra	80 $\frac{3}{8}$	79 $\frac{1}{2}$
Februárra	81 $\frac{3}{8}$	81
Márcziusra	81 $\frac{7}{8}$	81 $\frac{3}{8}$
Májusra	81 $\frac{1}{8}$	80 $\frac{3}{8}$
Tengeri januárra	45 $\frac{7}{8}$	46
Márcziusra	—	44
Májusra	43 $\frac{7}{8}$	45 $\frac{7}{8}$
Chicago:		
Buza januárra	74 $\frac{3}{8}$	74 $\frac{1}{8}$
Márcziusra	77 $\frac{1}{8}$	77
Tengeri januárra	36 $\frac{3}{8}$	36 $\frac{1}{8}$

Irányzat: Buza gyöngé, tengeri állandó.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Budapest, 1901. január 15.

Magyar aranyárjádék 4 ⁰ / ₁₀	117.—
Magyar koronárjádék 4 ⁰ / ₁₀	92.30
Magyar arany 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀	120.—
Magyar ezüst 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀	100.—
Magyar keleti vasut	120.—
Magyar földtehermentesítési kötvény	92.—
Magyar italmegváltási kötvény	98.75
Horvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	93.50
Magyar nyeresémsorsjegy kölcsön	166.75
Tiszaszabályozási és szegedi kölcsön	140.—
Osztrák papírjádék	98.15
Osztrák járadék ezüst	98.—
Osztrák járadék arany	117.25
Koronárjádék	98.25
1860-iki államsorsjegyek	136.50
Osztrák-magyar bankrészvény	1700.—
Magyar hitelbank részvény	669.—

REGENY-CSARNOK.

A szürke asszony.

— Regény. —

Irtá: Sudermann Hermann.

Fordította: Hellerné-Oláh Margit. [24]

(Folytatás.)

Künn elnémult minden zaj, messziről üveg, tányér és ezüstkanálcserőmpölést s néha néha halk nevetést hallott.

Pali visszafojtá lélekzetét. Mentől tovább volt rejtekében, annál elfogultabb lett; végre úgy tűnt fel maga előtt, mint egy iskolásfiú, ki a büntetéstől bujkált. A körülötte levő dudva szaga mind erősebb lett, fojtó bűz párolgott a földből, fakószínű gőz tölté be a levegőt, aczélkék felhők hömpölyögtek az égen, távol villámlani és dörögni kezdett.

— S ezt mulatságnak hívják — gondolá Pali. Az ágak recsegték. Nehéz esőcseppek verdesték a fák leveleit s Pali végre is kibujt rejtekéből s félénken, mint gonosztevő közelített a verandához, hol vig kaczag fogadta.

— Itt jön Augustz — mondá halkan egyik fiatal ember, ki Berlinben Renz czirkuszában látta az „ostoba Augustz“ nevű clownt.

— Hölgyeim és uraim! — kiáltá Leo felállva egy székre — ezen Meyhöfer Pali nevezetű példás fiú nem menthető módon kivonta magát a mulatságból. Semmisége tudatában előre érezve, hogy ő fogja a legtöbb kosarat kapni, megvetendő gyávasággal elbujt.

— Nem tudom, miért gyaláz annyira le? szolt Pali, ki komolyan vette a dolgot.

Óriási kaczagás volt a felelet.

— Tehát ajánlom, hogy e gonosztetteért büntetésül a csörgő-sapkát viselje s hogy e czélra ítélőszék üljön össze.

— Oh, kérem, én úgy is elfogadom a sapkát, — felelte Pali indulatosan.

Most már ha csak a száját felnyitotta, nevettek. Ünnepies komolysággal megkoronázták a csörgősapkával. . . . Furcsán nézhetek ki, gondolá, mert mindnyájan kaczagtak. Csak nővérei nem nevettek, szemüket lesüték s vörösek voltak, mint a pipacs és Elzbeth is zavartan nézett reá, mintha bocsánatot akarna tőle kérni. „Augustz“ hallatszott még egyszer a fiatalok köréből.

Egyszerre kitért a zivatar. — Mindnyájan a házba menekültek. — A fiatal leányok elsápadva ölekeztek össze, minden villámcsapásnál felsikoltva.

Később Leo indítványára mindnyájan körbe ültek s mindenkinek valami történetet kellett elmondani. A ki nem tudott semmit, zálogot adott. A sorrendet sorshuzás utján állapították meg s a fiatal emberek egyike kezdte meg egy tréfás deaktörténettel — állítása szerint — a saját életéből. Aztán egy pár fiatal leányt ért a sors, kik inkább zálogot adtak. Aztán Palira került a sor.

A fiatal emberek gunyosan köhécseltek, a leányok nevetve taszigálták egymást.

Palit elfutotta a méreg s homlokát ránczolta eképpen kezdte:

— Volt egyszer egy ember, ki oly nevetéses volt, hogy a ki csak reá nézett, annak nevetnie kellett. Ő maga azonban ezt nem tudta megérteni, mert ő egész életében sohasem nevetett.

Mind elnémultak. A mosoly megfagyott ajkukon s egyik-másik a földre nézett.

— Tovább! — mondá Elzbeth nyájasan.

De Pali most szégyelte, hogy úgy kitért benső érzelmeit idegenek előtt, s csak ennyit mondott: Nem tudom tovább!

Most senki sem nevetett s egy ideig elfogultan hallgattak, aztán az a fiatal leány, a ki a zálogtartó volt, felkelt s ildomosan meghajtva magát Pali előtt, így szolt:

— Akkor zálogot kérek!

— Szívesen — és odaadta óráját.

— Kellemetlen egy ember — hallá egy fiatal ember ajkáról, ugyanazéról, ki előbb Augustznak nevezte.

Leóra került a sor. Nagyon elmés adomái beszélt el, de a kedv nem tért többé vissza.

Az eső tompa kopogása hallatszott az ablakokon. A sötét felhők árnyéka homályba borítá a szobát. — Mintha a „szürke asszony“ lépett volna közéjük, sötét szárnyával érintve őket, egyszerre oly öregnek és komolynak tündek fel e vidám, fiatal arcok.

Csak mikor Elzbeth a zongorához ült s egy vig táncdarabba kezdett, éledt fel újra a megzavart jókedv.

Pali egy sarokból nézte a tánczó párokat. Most békén hagyták, csak néha vetődött felé egy-egy felénk tekintet.

Az ikrek örültem tánczoltak, a hajuk utánuk lebegett s a szemök vad tüzből égett.

— Hadd mulassanak, — gondolá Pali, — úgy is otthon csak szomorúság vár rájuk. — De hogy nem volt az életök oly szomorú, arra ő nem gondolt. Elzbeth, kit fölváltottak a zongorán, hozzá lépett és kérdezte: — Ugy-e, nagyon unatkozol?

— Dehogy, — felelé Pali, — hiszen mindegyik elöttem!

— Légy vig, — kéré Elzbeth, — csakis egyszer élünk.

E perczen Leo rohant hozzá s átkarolva őt, elrepült vele.

— Mégis csak idegenkedik tőled, — gondolá Pali.

Midőn Elzbeth ismét ellebegett mellette, Palihoz hajolva suttogá:

— Menj a mellékszobába és várj ott reám, valamit akarok mondani.

— Mi mondani valója lehet? — gondolá Pali, de mégis bement a mellékszobába. Félig elrejtözve egy függöny mögött, várt, de Elzbeth nem jött. A keserűség lelkében perczről-perczre növekedett. — Eszébe jutottak szép beszédei a turláról és Heine költeményeiről s gunyosan vállalt vont saját ostobaságán. E délután éveket öregedett. S most egyszerre észébe jutott: mi keresni való van itt? Mi közöd mindezekhez, a nevető boldog emberekhez, kiknek egyedüli czélja mulatni s egymásnak tetszeni, kik gondtalanul élnek a világban. Bolond és nyomorult voltál, ha azt hitted, hogy neked is van jogod boldogságra, hogy te is lehetnél olyan, mint ők.

A föld égett lábai alatt. Ugy érezte mintha bünt követne el, ha még egy perczig marad. Kiosont az előszobába, hol sapkája volt. — „Mondja meg kérem nővéreimnek, — mondá az ott váró szobaleánynak, — hogy haza megyek, hogy kocsit küldjek értük.“

A házból kilépve, mintegy megkönnyebülten sóhajtott föl.

A fergeteg elmúlt, már csak csendes eső permetezett, a szél hűvös lehellate fuvalt a pusztán át s a látóhatáron, mely az alkony pirjában égett, a lángvörös felhőkből a muló zivatar utolsó villámai cikáztak. Mintha kergének, úgy rohant Pali a felázott mezőkön hazafelé, az erdőbe, melynek békés egyhangu zugása csillapítólag hatott háborgó lelkére. — A nedves moha és a fenyőfa illata tölté be a levegőt s ragyogó esőcseppek fénylettek a fűvön.

Amint a pusztára kiérve, az atyai ház sötét körvonalait maga előtt meglátta, Pali kitérta karjait s felkiáltott:

— Itt van az én helyem — ide tartozom én és semmirekélő legyek, ha még egyszer idegeneknél keresem örömeimet. Ezuttal esküszöm, hogy leteszek a hiuságról s lemondok minden esztelen vágyról! Most tudom, hogy mi vagyok — s ami nem illik hozzám, az rám nézve nem létezik. — Ámen!

Igy bucsuzott el Pali ifjuságától és ifjúkori álmaitól.

(Folytatása következik.)

IDEGENEK ARADON.

— Január 15. —

Fehér Kereszt szálloda. Unger Albert utazó Budapest. — Breyer Gyula utazó Bécs. — Geiger Vilmos utazó Budapest. — Schenker Ede utazó Budapest. — Stemberger Lajos utazó Budapest. — Kohn Lajos utazó Budapest. — Gross József utazó Bécs. — Policzer Adolf utazó Bécs. — Schwarz Ede utazó Bécs. — Szász Parkas utazó Budapest. — Markovits Ignátz utazó Budapest.

Nádor szálloda. Csillag Ignátz gazdatiszt Pusztaszalkás. — Benkó Lajos ispán Pusztaszalkás. — Steigenberger Antal gazdalkodó Csermő. — Mercea Mihály jogász Sajtény. — Becker Ernő községi aljegyző Gyoma. — Momák Dénes jogász Arad.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi október hó 1-től.)

ARADROL		ARADRA	
Budapest felé indul:		Budapest felől érkezik:	
Nagyváradra reggel	5.10	Személyvonat reggel	6.05
Gyorsvonat reggel	8.18	Személysz. tv. reggel	9.10
Személyvonat d. e.	11.20	Gyorsvonat délelőtt	11.51
Személysz. tv. d. u.	3.58	Személyvonat d. u.	3.55
Gyorsvonat délután	4.21	Gyorsvonat este	7.11
Személyvonat este	9.35	Szm. Szolnokról este	8.48
Erdély felé:		Erdély felől:	
Személyvonat reggel	6.35	Soborsinó reggel	6.59
Gyorsvonat délután	12.11	Személyvonat d. e.	10.50
Soborsinó délután	2.04	Radnáról délután	2.36
Személyvonat d. u.	4.30	Gyorsvonat délután	4.06
Radnáról este	6.35	Személyvonat este	8.57
Gyorsvonat este	—	Gyorsvonat délelőtt	8.23
Temesvár felé:		Temesvár felől:	
Személyvonat reggel	6.20	Vegyesvonat d. e.	10.43
Személyvonat d. e.	11.56	Személyvonat d. u.	3.44
Vegyesvonat délután	5.—	Személyvonat éjjel	10.55
Szeged felé:		Szeged felől:	
Vegyesvonat reggel	6.45	Személyvonat reggel	8.53
Személyvonat d. u.	4.25	Vegyesvonat este	6.50
Brád felé:		Brád felől:	
Személyvonat reggel	6.25	Borosbeséről szv. r.	8.08
Vegyesvonat d. u.	12.06	Vegyesvonat d. e.	11.—
Borosbeséről szv. du.	5.20	Személyvonat este	7.—

Városi színház.

Bérlet 105. sz.

Páratlan.

Szczdán, 1901. évi január hó 16-án.

A csepűragók.

Nagy operette 3 felvonásban, 4 képben. Irtá: M. Ordonneau. Fordította: Makai Emil. Zenéjét: Louis Ganne.

SZEMÉLYEK:

Bertillac . . . Boda F.	Coradet . . . Székely L.
André . . . Erczkövy K.	Brigadéros . . Czakó V.
Pingouen . . . Soós Emil.	Marion . . . Rédey Sz.
Malikorne . . . Fenyéri M.	Susanne . . . Felhő Rózs.
Bes Etiquette Hegyess Gy.	Malicornené . . . Pariagi K.
Bernardin . . . Nemes S.	Bernardinné . . . Tolnayné.
Valengoujou . Szabó L.	Du Libau . . . Kalocsa R.
Korcsmáros . Szalai F.	Művész . . . Erdélyi E.

Kezdete 7 órakor.

NYILTTÉR.*

Befagyott vízvezeteki csövek

felmelegítésére és

closetek fűtésére

ajánlunk ezélszerű és olcsó

faszén-kályhákat.

Ugyszinte darabos

bükfa-szenet.

Kneffel Károly és Fia

vaskereskedése Aradon.

Telefon 139. sz.

Telefon 139. sz.

Báli Ujdonságok 1901.

Legujabb selyem és gasier kelmék. Francia batist ujdonságok (pompadur.)

Fehér divatos ajour battistok nagy választékban.

Báli belépők a legdiszesebb kivitelig.

Legyezők toll és gasier minőségben.

Disz különlegességek, arany kelmék és arany aplicatiók.

Rosenblüh H. és Társa

== ARAD, Szabadság-tér és Forray-utca sarok. ==

Bármily színű haját

lehet 10 percz alatt szép feketére festeni a HAJÓS-féle

MELANOGEN-nel;

legjobb ólommentes, teljesen ártalmatlan hajfestőszer, ára egy adag egy frt.

TYÚKSZEM, SZEMÖLCS,

és mindenféle bőrkeményedés ellen a legbiztosabb hatású szer a Hajós-féle

ANAGALLIN,

— ára egy üveg 35 kr. —

NYILATKOZAT.

Igen tisztelt gyógyszerész Ur! Nem mulaszthatom el, hogy ezuton is hálás köszönetemet fejezzem ki Önnek az Ön által feltalált „Anagallin“-ért, melynek rövid használata után sikerült kellemetlen szemölcsseimről megszabadulni. Különböző szerekkel már évek óta próbálgattam eredmény nélkül, míg az most végre az „Anagallin“-nal sikerült. Fogadja érte ismételt köszönetemet. — Arad, 1900. okt. 27-én. **Vidor Sándor.**

Fenti szerek kaphatók csakis a készítőnél:

Hajós Árpád

gyógyszertárában

Arad, Andrassy-tér 22. sz., a megyeházzal szemben.

M. kir. államvasutak aradi üzletv.

34667—I. szám.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak Piski állomásán lévő pályavendéglő bérletére ezennel zárt ajánlatu pályázat hirdettetik.

A bérlet 1901. évi május hó 1-vel kezdődik és tart ezen időponttól számított 3 éven át vagyis 1904 évi április hó 30-ig.

A bérleti feltételek a magyar kir. államvasutak aradi üzletvezetőségének I. osztályában a rendes hivatalos órákban megtekinthetők, vagy kívánatra postán megküldetnek, miért is ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy azokat ismerik és egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

Az 50 kros bélyeggel ellátott és „Ajánlat a piski-i pályavendéglő bérletére“ feliratu borítékba zárt ajánlatok lepecsételve 1901. évi január hó 25-én déli 12 óráig alulírott üzletvezetőség általános igazgatási (I.) osztályánál nyújtandók be.

Bánatpénz fejében 200 K. azaz kettőszáz Korona készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapírokban legkésőbb 1901. évi január hó 24-én déli 12 óráig a m. kir. államvasutak aradi üzletvezetősége gyűjtőpénztáránál Aradon leteendő.

Takarékpénztári betétkönyvek letét gyanánt nem fogadtatnak el.

Ezen feltételektől eltérő vagy nem a kitűzött határidőre beérkezett ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

Az ajánlatok közt a választás szabadon, a bérösszegre való tekintet nélkül történik.

Aradon, 1900. december 27-én.

A magyar kir. államvasutak aradi üzletvezetősége.

54—1901. kh.

Hirdetmény.

A gyalogutak gondozása tárgyában alkotott szabályrendelet 4. §-a szerint kötelesek a ház- és telektulajdonosok a szilárd burkolattal ellátott gyalogutakról a havat eltávolítani és ha sik jéggel vannak borítva fűrészporral, vagy homokkal behinteni, a nem szilárd burkolattal ellátott gyalogutakról pedig a havat eltávolítani.

Miről azzal értesitem a háztulajdonosokat, hogy a szabályrendeletben foglaltakat pontosan betartsák, mert a mulasztók ellen minden külön figyelmeztetés nélkül a büntető eljárást folyamatba teszem.

A házak udvaraiban összegyűlt és kihordatni szokott hó mennyiség lerakó helyeül: a Maros meder, a szemét lerakó helyek, a szárazhid baloldalán és a Hercz-féle fatelep mögött elterülő mélyedés a nagyváradi-ut mellett a Jellinek és Schlesinger fatelep mögött az élőviz-csatorna mellett levő mélyedés és a Kossuth-utca végén levő hid baloldalán az élőviz csatorna balpartjáig elterülő mélyedés jelöltetik ki.

Aradon, 1901. január 3.

Sarlot,
főkapitány.

Ternovai járás főszolgabírói hiv.

1523—1900. sz.

Pályázati hirdetés.

A kujedi körjegyzői állás üresedésbe jövén, ezen állásnak választás utján betöltésére f. é. február hó 4-ik napjának délelőtt 10 óráját Kujed község-házához kitűzöm.

Miért is a pályázni kívánókat felhívom, miszerint szabályszerűen felszerelt kérvényüket folyó évi február hó 1-ig hoztam annál is inkább benyújtásák, mivel a később beérkezettek figyelembe vételét nem fognak.

Ternova, 1901. január hó 10-én.

Kállay,
főszolgabíró.

3452

Zálogtárgyak elárverezése.

Van szerencsém a t. cz. közönségnek ezennel tudtul adni, hogy ugy az

≡ **ékszerek,** ≡
mint az

≡ **ingóságok** ≡

f. évi január hó 17-én

(csütörtökön)

délelőtt 8 órakor a tekintetes városi kapitányi hivatal egy tisztviselője jelenlétében üzlethelyiségben Kossuth-utca 12. sz. azon

1900. október hóban lejárt

zálogtárgyak, melyek a mai napig sem meg nem hosszabbítottak, sem ki nem váltottak, a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett el fognak adni.
3436 **Weisz Dávid.**

nagyérdemű közönség

... becses figyelmébe! ...

A holt szezon alkalmával, midőn nagyobb munka gyéren kapható, szívesen elfogadok mindenféle szakmámba vágó férfi-szabó munkákat, átalakításokat, javításokat stb. és ezeket minden követelményeknek megfelelően, **jól és izléseesen** elkészítem.

Lilienberg Gyula

szabó mester,

Arad, Deák Ferencz-utca 36.

Hirdetmény.

A dévai főtéren,

saját házamban és saját tulajdonomat képező, a „hollóhoz“ czimzett

reáljogu

gyógytáram,

teljes gyógyraktár készlettel, gyógytári laboratóriumokkal és minden hozzátartozó raktár, pincze, padlás helyiségekkel, garçon vagy családi lakással, 1901. ápril 1-től

bérbe adom.

Bérleti feltételek nálam vagy ügyvédemnél dr. Schulhof Zsigmond úrnál Déván megtudhatók.

Steiner Ferencz

nagykereskedő,

a hollóhoz czimzett reáljogu gyógytár tulajdonosa. 3404

Chief-Office 48, Brixton-Road, London, SW.

THIERRY A. gyógyszerész

véralkotó és tápláló valódi

Hämatin-pasztillái

a legmegbízhatóbb szer vérszegénység, sápkór és ezeknek utókövetkezményei ellen. Kerüljük a nehéz vasbor használatát, mely a gyomorideget izgatja és elkábit, használjuk csupán ezt a könnyen oldódó pasztillát. Minden doboz a készítő névalírásával van ellátva. **4 korona** előleges beküldése mellett postán franko küld egy dobozt

THIERRY A. gyógyszerész balzsamgyára

Pregradá-ban, Rohitsch-Sauerbrunn mellett. 3144

Magy. kir. államv. igazgatóság.

204325—56300 F. IV. sz.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a vasúti kocsikban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak u. m. bőröndök, táskák, kalapok, ruha és fehérneműek, botok, napernyők, és esernyők stb. az alább felsorolt állomásokon árverés alkalmával azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adni.

Arad állomáson f. é. január hó 24-én d. e. 9 órakor.

Budapest, 1901. évi január havában.

Az igazgatóság.

Zálogczédulákat!!

arany, ezüst

ékszeranyagokat, gyémánt és brilliántokat, tört aranyat és ezüstöt

a legmagasabb árban megvesz, becséről és

elad

DEUTSCH ISIDOR

órák, ékszerész, Templom-u., Minorita-palota.

Alkalmi ajándékok!!!
nagy választékban. 3811

Meghívó

a „Tisztviselők fogyasztási szövetkezete Aradon“

1901. január hó 30-án d. n. 5 órakor

a város-háza kistermében tartandó

rendkívüli közgyűlésére,

melyre a tagok tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság évi jelentése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. A mérleg-, nyereség- és veszteség számlák előterjesztése.
4. Indítvány a felszámolás kimondására.
5. 2 felszámoló tag választása.

Szavazati joggal csak azon tagok bírnak, kik részjegyeik teljes értékét befizették.

Amennyiben a közgyűlés határozatképes nem lenne, a közgyűlés a megjelnt tagok számára való tekintet nélkül 1901. február hó 10-én d. e. 11 órakor fog megtartatni.

Arad, 1901. január 15-én.

Az igazgatóság.

Városi és vidéki telefon 118. szám.

D.Ü.R.R. GUSZTÁV

fűszer, csemege, ásványviz-, bor-, tea- és rumkereskedése

Az arany szarvashoz. **ARADON.** József-főherczeg-ut 2.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására adni, hogy üzletemet a mai kor igényeinek megfelelőleg átalakítva, a téli idényre a legkitűnőbb jó és friss árúkkal dúsan felszereltem s minden tekintetben azon leszek, hogy jó és figyelmes kiszolgálás mellett a legolcsóbb áráimmal megelégedésüket kiérdemeljem, s alant írt czikkeimre b. figyelmüket ezuttal felhívjam:

LEGKITÜNŐBB KÁVÉK:

Cuba, Ceylon, Arany, Jáva és Hodeida Mocca.

— OROSZ- ÉS CHINA-TEÁK: —

Assam, Karavan, Peccovirág, Imperial és Mandarin.

Jamaika-rumok, valódi angol ananász, Cuba, Portorico és Demarara.

PEZSGÓ-BOROK

Törley, Tallman és Casino sec., Hubert Gentry Club, G. H. Mumm Co., Duminy Co. és Henriott-félek.

Prágai és kassai sódarok, szebeni szalámi, friss tormás virslik, debreczeni és kolozsvári oldalas és braunschweigi friss felvágottak.

Likőrök, eredeti Benediktiner Focamp; valódi Curacao, Triplesec, Zsral, Maracchino és más likőrök, Erdélyi ó-szivorium, tiszta törökgy.

— Ménési és Magyarádi borok. —

Friss csemege és déli gyümölcs. Francia Muscat, datolya, Smyrna és szultán füge. — Legkitűnőbb malaga szőlő, Görzi prunello, Rahat, Sutsak és török edességek.

Tea-sütemények Schmidt és Cabos-féle Patience dessert és köestlin angol Cacks és Mixed-félék.

Honi és külföldi sajtok: Ementáli, gról, strachinó, imperial, eidami, Rogenfort, kisbéri és fogarasi készítmények.

Páczolt és konzervált halak. Tengeri halak. pisztráng, angolna.

Thon, Lachs és Francia Philipp Canau-féle sardiniák.

Suchard és flumel csokoládék. 3443

Borsó, gomba, bab, spárga conservék és mindennemű fűszer árúk.

Az idényben mindenféle vadak.

— ERDÉLYI BATUL ÉS RANET ALMÁK S NEMES GYÜMÖLCSÖK. —

Vidékre ládába fagymentes csomagolás ingyen.

Veszek mindenféle vadat bármely nagy mennyiségben.